

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

17. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

28. DUBNA 2013

Z obsahu:

**Zmrtvýchvstalý Pán
je na této zemi
pevnou nadějí**

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 10. dubna 2013

- strana 2 -

**Benedikt XVI., papež
a učitel Církve (V.)**

P. Michael Maria

- strana 4 -

**Bartoloměj I. - šance
na znovusjednocení
s katolíky**

- strana 5 -

**Vliv víry v existenci nebe
a pekla na jednání lidí**

- strana 6 -

**Svatyně Nejsvětější Panny
Marie u jeřábu**

oskeruše - vyhledávané
místo setkání a modlitby

- strana 7 -

**Zjevení v Medjugorje
jsou křesťanskou
školou štěstí**

- strana 8 -

Na cestě

k islámskému kalifátu

Egypt je v rukou Muslim-
ského bratrstva,

trpí především křesťané

- strana 10 -

Katechismus andělů (20)

- strana 12 -

Šternberská Madona, konec 14. století

Editorial

„Skrze Marii k Ježíši!“ Tuto myšlenku znovu oživme v měsíci květnu, který pomalu začíná. V tradici Církve je tento měsíc zasvěcen Panně Marii a rozjímání o jejím životě a vztahu k Bohu, ke Kristu.

Světlo tuto skutečnost reflektuje, a můžeme v redakci z vlastní zkušenosti říci, že bez Panny Marie si nedovedeme svůj život vůbec představit. Její pomoc a ochranu pocítujeme téměř na každém kroku.

Maria nás učí, jak vyjít ze sebe a nechat Boha, aby nás přetvářel a vedl na naší pozemské pouti. Svatý otec František ve své katechezi varuje právě před pokušením nechat Boha stranou a stavět do středu sami sebe. Panna Maria by mohla z lidského pohledu oprávněně považovat sebe samu za nejvýznamnější z lidí, neboť byla Bohem zvolena, aby ve svém lůně nosila Božího Syna. A přesto – tiše a pokorně v dokonalém mateřství přijímá vše, co Ježíš musí jako Bohočlověk zde na zemi prožít, vykonat a vytrpět pro naši spásu. Maria vše uchovávala ve svém srdci, říká Písmo. Není to krásné vyjádření toho, že ve svém srdci měla Maria Boha, a ne sebe samu?

Pro katolíky je potěšující, že Svatý otec František zasvětil svůj pontifikát Panně Marii Fatimské (str. 9). Zároveň je to velmi zavazující pro samotného papeže, zvláště při vědomí všech důsledků, které s fatimským zjevením souvisí.

Otevřme my všichni, komu jde o zdravou a Kristu věrnou církev, Panně Marii své srdce, omytá krví Beránkovou! Ona, Matka Církve, Pomocnice křesťanů, Královna míru, Matka kněží, nás s neúnavným milosrdenstvím vede k naplnění Boží vůle, s ní nelze zabloudit. Uchopme růženec, modleme se, modleme se, modleme se!

Dr. Raguz (str. 8) říká, že kněžství může být jen mariánské. Tyto věci by mohly být spojeny v osobě Svatého otce Františka. Vyprosme mu právě tou modlitbou, kterou má tak rád, jak říká, potřebné milosti a dary Ducha Svatého, aby provedl církev dalším obdobím k tomu, co Bůh po ní žádá, k zachráně lidských duší, k jednotě víry, k pravé úctě Boží.

Ano, svět je ohrožován ďáblem, jak nám ukazují i další texty Světla. Ale také díky Panně Marii můžeme dojít spolu s Kristem ke konečnému vítězství, kterým bude jednou naše slavné vzkříšení. To ať je naše víra a naděje!

Daniel Dehner

Zmrtvýchvstalý Pán je na této zemi pevnou nadějí

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci
10. dubna 2013 na náměstí Svatého Petra v Římě

Dobry den, draží bratři a sestry. V minulé katechezi jsme se zabývali událostí Ježíšova zmrtvýchvstání, při kterém měly zvláštní roli ženy. Dnes bych se rád zamyslel nad jeho spásonosným přínosem. Co znamená zmrtvýchvstání pro náš život? A proč je bez něho naše víra marná? Naše víra stojí na smrti a zmrtvýchvstání Krista přesně, jako dům spočívá na základech. Pokud padnou, zhroutí se celý dům. Na kříži Ježíš obětoval sebe samého tím, že na sebe vzal naše hříchy a sestoupil do propasti smrti, a zmrtvýchvstáním je přemáhá, odstraňuje a otevírá nám cestu, aby nás zrodil k novému životu. Svatý Petr to souhrnně vyjadřuje v úvodu svého prvního listu, jak jsme slyšeli na začátku generální audienci: „Buď veleben Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista! Protože je tak nesmírně milosrdný, znovu nás zrodil, takže zmrtvýchvstáním Ježíše Krista máme živou nadějí na dědictví, které nepomine, na dědictví skvělé a trvalé.“ (1 Petr 1,3-4)

Apoštol nám říká, že Ježíšovým zmrtvýchvstáním dochází k něčemu absolutně novému: jsme osvobozeni z otroctví hříchu a stáváme se dětmi Božími, jsme totiž zrozeni k novému životu. Kdy se to pro nás uskutečňuje? Ve svátosti křtu. Ve starověku se obvykle konal ponořením. Kdo měl být pokřtěn, vstupoval do velké křestní vany, odložil svůj oděv a biskup nebo kněz mu třikrát vodou polil hlavu, pokřtil jej ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Potom křtěnec vystoupil z vany a oblékl nový, bílý šat; byl zrozen k novému životu ponořením do smrti a zmrtvýchvstání Krista. Stal se dítětem Božím. Svatý Pavel v listě Římanům píše: „Dostali jste ducha těch, kdo byli přijati za vlastní, a proto můžeme volat: »Abba, Otče!«“ (Řím 8,15) Právě Duch, kterého jsme obdrželi ve křtu, nás učí a pobízí říkat Bohu „Otče“, nebo lépe „Abba!“, což znamená „tati“. Právě takto je naším Bohem; je nám tatínkem. Tento nový stav Božích dětí v nás vytváří Duch Svatý. A to

je největší dar, který dostáváme z Ježíšova velikonočního tajemství. Bůh s námi jedná jako s dětmi, chápe nás, odpouští nám, má nás rád, i když chybujeme. Již ve Starém zákoně prorok Izaiáš tvrdil, že i kdyby matka na své dítě zapoměla, Bůh na nás nikdy nezapomene, ani na okamžik (srov. Iz 49,15). A to je krásné!

Tento synovský vztah k Bohu však není nějakým pokladem uchovávaným v zákoutí našeho života, nýbrž musí růst, musí být denně živěn nasloucháním Božímu slovu, modlitbou, účastí na svátostech, zvláště svátosti pokání a Eucharistie, a činorodou láskou. Můžeme žít jako děti! A to je naše důstojnost, máme důstojnost dětí, chovejme se jako pravé děti! To znamená, že musíme každý den nechat Krista, aby nás přetvářel a připodobňoval sobě; znamená to snažit se žít jako křesťané, snažit se Jej následovat, přestože vidíme svá omezení a svoje slabosti. Pokušení nechat Boha stranou a stavět do středu sami sebe se nabízí neustále a zkušenost hříchu zraňuje náš křesťanský život, naši existenci dětí Božích. Proto musíme mít odvahu víry a nenechat se odvádět mentalitou, která nám říká: „Bůh není potřeba, není pro tebe důležitý“ apod. Je tomu právě naopak. Jedině pokud jednáme jako děti Boží, nenecháme-li se odradit svými pády, svými hříchy a budeme-li vnímat, že nás miluje, bude náš život nový, prodchnutý pokojem a radostí. Bůh je naše síla! Bůh je naše naděje!

Draží bratři a sestry, jako první si musíme být jisti touto nadějí a musíme být jejím viditelným, zřetelným a zářivým znamením. Zmrtvýchvstalý Pán je nadějí, která nikdy nezmizí a nezklame. (srov. Řím 5,5) Naděje neklame. Ta Pánova! Kolikrát jen v našem životě pohasnou naděje, kolikrát jen se neuskuteční touhy, které nosíme v srdci! Naše křesťanská naděje je mocná, jistá; je pevná na této zemi, po níž jsme Bohem povoláni kráčet; je otevřena k věčnosti, protože se zakládá na

Dokončení na str. 4

Ještěže tě pohled na dnešní svět naplňuje smutkem, je pro to jistě mnoho důvodů. Ale tento smutek se nesmí stát neplodným zdrojem malomyslnosti. Utiš své srdce a obrať jeho pozornost k Bohu. Právě proto, že dobře ví, co tě tíží, chce ti dnes ukázat svá vznešená tajemství, která jsou klíčem k proměně světa. Apoštol Jan tě zve k sobě, aby tě přesvědčil, že to, o čem píše v závěru své knihy Zjevení, není jen útěcha pohledu na vzdálenou budoucnost, nýbrž aktuální projekt Božího království, o které je třeba usilovat již nyní a na jehož uskutečnění se máš ze všech sil aktivně podílet. Zdá se ti to obtížné, nebo dokonce nemožné? Za přispění Ducha Svatého se vrať do večeraďla k Poslední večeri. Právě se u stolu uvolnilo jedno místo, protože zrádce už odešel. Využij tak příležitosti seznámit se s tajemstvím, v čem spočívá podstata *nového nebe*.

Ježíš ti chce odhalit zcela novou Boží tvář. Ačkoliv Bůh všechno, co dělá, dělá z čisté lásky, tuto lásku jako by překrývala oslňující záře jeho moci a velebnosti. Zjevoval se zatím v hořícím keři, ohnivém sloupu či vichru a hromu. Nyní se však Bůh zjevuje tak, že pokorně pokleká k člověku, aby mu umyl nohy. Kdysi seslal manu a koropty, ale dosud nikdy nedal svému lidu za pokrm své tělo. Napojil ho vodou, kterou vyvedl ze skály, nikoliv však svou krví. Stvořil svět a v něm všechno živé, ale nyní přichází čas, kdy vydá svůj vlastní život, aby ti, kteří svou vinou propadli smrti, *měli život a měli ho v hojnosti*. Mojžíš musel odložit obuv a zastřít svou tvář. Nyní však sedí Bůh se svými u jednoho stolu. Není to opravdové *nové nebe* a s ním dosud nepoznaná tvář Boha, jehož jméno se teprve nyní opravdu naplňuje - *Emanuel, Bůh s námi*? Už jen *krátký čas* a Boží Syn svým utrpením, smrtí a zmrtvýchvstáním zajistí a potvrdí příchod opravdu *nové doby*, kdy už Bůh nebude ohromovat svou nekonečnou mocí, ale svou *podmaňující láskou*, která si vynalezla nové, opravdu božské způsoby, jak *přebývat mezi lidmi*.

Je však současně zapotřebí, abys i ty změnil svůj způsob, jak přebývat s Bohem. Ježíš chce tebe i všechny lidi dobré vůle učinit svými spolupracovníky při přeměně světa na *novou zemi*. Ten způsob přitom není jiný, než jaký používá sám Bůh. Je jen zapotřebí, abychom jej od Boha převzali: *abyste se navzájem milovali, jako jsem já miloval*

Oslava Syna člověka

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Nové přikázání vám dávám, abyste se navzájem milovali.

vás. To je obsah a smysl jeho *nového přikázání*. Ježíš nám ukládá lásku podle svého vzoru: musí to být láska tak opravdová, aby se stala přímo nápadným, charakteristickým znamením *nové země*.

Jak nás Ježíš *miloval*? Jeho láska je zcela jiná než ta, o které mluví svět. Ježíšova láska nepřichází jako odpověď na projevenou pozornost, příjemnost, přízeň, na vyznanou lásku. Ježíšova láska je dokonale vstřícná, vystupuje jako první, ničím nepodminěná, nezištná nabídka, která chce svou dokonalou vlastní obětí připravit a uschnout k lásce toho, kdo ještě vůbec nemiluje. Je to láska božsky přímo marnotratná, která je ochotna zasít třeba miliony zrněk v ocekávání, že alespoň jedno padne do úrodné půdy, vzejde a přinese úrodu. Je to láska, která miluje až *do krajnosti*, láska, která miluje i ty, od kterých se nejen nedočká žádné odpovědi, ale naopak nepřátelství, protože pro opravdovou lásku je *blaženější dávat než brát*.

Právě takovou láskou se vyznačuje *Boží přebývání mezi lidmi*. Vstřícnost Boží lásky poznáváš z toho, že Pán sám v nejvyšší míře uskutečnil to, co žádá od nás. Miloval nás, ještě když jsme byli jeho nepřátelé, činil nám dobře, i když jsme ho nemilovali a uráželi. Kdyby si nás nemilující nezamiloval Bůh jako první, co by s námi bylo? Jak bychom mohli změnit svůj osud? Proto i pro nás je to jediná cesta, jak změnit svět. Jen láska, která se zaměří na to, co je nepřátelské, nemilující, studené, tvrdé a nevděčné, může zahřát, změnit kámen v maso, zapálit vyhaslý plamen, ukázat lidem *nové nebe*, novou Boží tvář, aby zatoužili po *nové zemi*.

Dej se Ježíši k dispozici jako nástroj jeho uzdravující lásky. Má-li tvoje láska uzdravovat, zaměř se na ty, kteří nejvíce potřebují uzdravení. To jsou ti, kteří se ti lidsky jeví jako nejméně láskyhodní, kteří nejenže nepřítahují, ale přímo odpuzují. Otevři se především právě tímto směrem. Rána nikdy není krásná, příjemná, přitažlivá, a přece právě ona potřebuje laskavou a něžnou ruku, která by ji citlivě ošetřila. To, co ti u bližních při-

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 14,21b-27

Pavel a Barnabáš se vrátili do Lystry, Ikónia a do Antiochie. Utrvovali tam učedníky a povzbuzovali je, aby byli ve víře vytrvalí, protože do Božího království vejdem jen tehdy, když hodně vytrpíme. V jednotlivých církevních obcích jim po modlitbě a postu ustanovili starší a poručili je Pánu, v kterého uvěřili. Potom prošli Pisídií do Pamfýlie a hlásali slovo Páně v Perge. Pak odešli do Atálie. Odtamtud odpluli lodí do Antiochie, kde byli kdysi doporučení milosti Boží k dílu, které teď ukončili. Když tam přišli, svolali církevní obec a vypravovali, co všechno Bůh s nimi vykonal a jak otevřel bránu k víře pohanům.

2. čtení - Zj 21,1-5a

Já, Jan, spatřil jsem nová nebesa a novou zemi - dřívější nebesa a dřívější země zmizely, ani moře už není. A uviděl jsem svaté město, nový Jeruzalém, jak sestupuje z nebe od Boha; bylo vystrojeno jako nevěsta okrášlená pro svého ženicha. A uslyšel jsem od trůnu mohutný hlas: „Hle - Boží stan mezi lidmi! Bůh bude s nimi přebývat; oni budou jeho lidem a on - Bůh s nimi - bude jejich Bohem. On jim setře každou slzu z očí; nebude už smrti ani zármutku, nářku ani

Dokončení na str. 4

padá ošklivé, cos dosud pokládal za dostatečný důvod, aby ses od nich odvrátil, anebo se dokonce proti nim zatvrdil, to je to, co čeká na hojivý obvaz tvé lásky. Začni se na ně usmívat nejdříve alespoň uvnitř svého srdce a pokračuj v tom, dokud ti úsměv ze srdce nevstoupí do očí. Neříkej, že je to nemožné. Vždyť to nejsi ty, kdo léčí. Jsi pouze nástroj Lásky. Je to Ježíš, koho máš přinášet zraněným a pošlapaným srdcím. Je-li ti z toho zpočátku smutno, je to proto, že i ty máš v sobě rány, které potřebují jeho lék. Dodej si odvahy. Lékař chce spolu s tvým bližním uzdravit i tebe. Nevyhýbej se tomu proto, že to nejdříve bolí. Nejvíce bolí bolest, které odporuješ. *Do Božího království vejdem jen tehdy, když hodně vytrpíme*. Pros Pána, aby tě naučil přijímat bolest tak, jak ji přijímal on, a poznáš, že bolest má i odvrácenou tvář. On sám *setře každou slzu z tvých očí*.

Bratr Amadeus

Liturgická čtení

- dokončení ze str. 3

bolesti už nebude, protože starý svět pomíne.“ A ten, který seděl na trůně, řekl: „Hle - všechno tvořím nové!“

Evangelium - Jan 13,31-33a.34-35

Když Jidáš odešel, Ježíš řekl: „Nyní je oslaven Syn člověka a Bůh je oslaven v něm. Je-li Bůh v něm oslaven, oslaví Bůh i jeho v sobě, a hned ho oslaví. Dítky, jen krátký čas jsem s vámi. Nové přikázání vám dávám: Milujte se navzájem; jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem.“

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ÚMYSLY NA KVĚTEN 2013

Všeobecný: Za ty, jimž je svěřeno vykonávání spravedlnosti, aby vždy jednali bezúhonně a podle svého svědomí.

Misijní: Za kněžské semináře, zvláště v misijních církvích, aby formovaly pastýře podle Kristova srdce, zcela oddané hlásání evangelia.

Úmysl našich biskupů: Aby děti již v rodině dostávaly od rodičů pevný základ křesťanského života.

Zveme Vás na **nábožensko-historický PRŮVOD ZA OBNOVU MARIÁNSKÉHO SLOUPU na Staroměstském náměstí v Praze v sobotu 4. května 2013.** Průvod bude zahájen litaní k českým patronům v bazilice Nanebevzetí Panny Marie Královské kanonie premonstrátů na Strahově v 11.30 hod. Následuje polední modlitba a litanie u sochy Panny Marie z Exilu a mše svatá v kostele sv. Karla Boromejského. Po mši svaté budeme procházet pražskými kostely za obnovu Mariánského sloupu na Staroměstském náměstí v Praze. Tradiční symboly lidové katolické zbožnosti - církevní korouhve, předměty úcty Pražského Jezulátka, Panny Marie a svatých vítány. Zakončení kolem 16.30 hod. v Týnském chrámu.

Benedikt XVI., papež a učitel Církve (V.)

Stěžným cílem návštěvy apoštolské návštěvy, kterou vykonával Svatý otec Benedikt XVI. na podzim roku 2006 v Turecku, bylo ovšem setkání s hlavním představitelem dosud odloučené Církve Východu - s ekumenickým konstantinopolským patriarchou Bartolomějem I.

Když se papeže Benedikta ptali, proč do Turecka jede, odpověděl prostě a hluboce: „Chci tam jet, abych objal svého bratra v Kristu patriarchu Bartoloměje!“

Při tomto základním zaměření návštěvy se ukázala skrytá síla Boží, která se projevuje vždy, když se křesťané statečně, nebojácně postaví k úsilí o sjednocení tam, kde ďábel zasel hřích rozdělení a oddělení od Petrova nástupce. Dojetí patriarchy Bartoloměje I. při slavení papežské mše svaté v katedrále Ducha Svatého v centru Istanbulu - Konstantinopole, bylo patrné i na tvářích všech přítomných, katolíků mnoha ritů i ortodoxních, a také na tvářích těch, kdo byli touto návštěvou zasaženi „zvenku“, samotných muslimů.

Deklarace, kterou papež a patriarcha v sídle východní Církve na Zlatém konstantinopolském rohu podepsali, se stala základem pro nynější ekumenu v pontifikátu papeže Františka. Již deklaraci Kongregace pro nauku víry z roku 2000

Dominus Iesus, kterou vypracoval pozdější papež Benedikt XVI., se nově a jasně vymezily cesty ke sjednocení: křesťané žijící v apoštolské poslušnosti jsou Církví, ti, kdo se jí zřekli, jsou církevními společenstvími. Primární je sjednocení Církve uvnitř, pak teprve s těmi, kdo mají přijmout tajemství Ducha Svatého, dar apoštolské poslušnosti. V tomto ohledu byla deklarace podepsaná v roce 2006 v Konstantinopoli základem pro nové ekumenické hnutí, které začíná úsilím o sjednocení Církve Východu a Západu.

Návštěvě Turecka nechybělo ovšem ani širší pozvání do Církve. Ti, kdo do katolické Církve původně patřili a oddělili se od ní již na počátku středověku bludem, herezí a schizmatem, vyznavači islámu, mohli vidět papeže Benedikta XVI., jak se modlí na místě, kde oni často ve zbožnosti k Panně Marii jsou povzbuzením k modlitbě i mnohým zvláště katolickým či protestantským křesťanům. V Efezu, na společném poutním místě, na něž hojně putují křesťané stejně jako muslimové, slavil Svatý otec na místě domku Bohorodičky, v krásné zahradě, připomínající rajskou, nebeskou liturgii na této zemi, oběť mše svaté, která posvěcuje poutníky obou proudů a zve je k cestě: „Skrze Pannu Marii k Ježíši!“

ZMRTVÝCHVSTALÝ PÁN JE NA TÉTO ZEMI PEVNOU NADĚJÍ - dokončení ze str. 2

Bohu, který je vždycky věrný. Nesmíme zapomínat, že Bůh je vždycky věrný, Bůh je vždycky věrný nám. Být vzkříšení s Kristem skrze křest, darem víry k dědictví, které nepomijí, to nás vede, abychom více hledali věci Boží, více mysleli na Boha, více se modlili. Křesťansky existovat neznámá jen dodržovat přikázání, nýbrž přebývat v Kristu, jednat jako On, milovat jako On a nechat Jej, aby převzal náš život, změnil jej, přetvořil a osvobodil z temnot zla a hříchu.

Draží bratři a sestry, tomu, kdo se nás ptá po důvodech naší naděje (srov. 1 Petr 3,15), ukazujeme zmrtevýchvstalého Krista.

Ukazujeme Jej hlásáním Slova, ale především svým životem vzkříšených. Ukazujeme radost z toho, že jsme Božími dětmi, svobodu, kterou nám dává život v Kristu, jenž je pravou svobodou, tou, která nás zachraňuje z otroctví zla, hříchu a smrti! Hledme na nebeskou vlast a dostane se nám nového světla a síly také v našem úsilí a každodenním namáhání. Je to cenná služba, kterou máme poskytovat tomuto našemu světu, který často již nedovede pozvednout zrak vzhůru, není s to vzhlednout k Bohu.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán*

Bartoloměj I. - šance na znovusjednocení s katolíky

Ekumenický patriarcha byl po rozhovoru s papežem Františkem překvapen jeho otevřeností a srdečností, tak zní zpráva informační služby „Pro Oriente“.

Existuje šance na znovusjednocení ortodoxní a katolické církve – to řekl ekumenický patriarcha Bartoloměj I. v rozhovoru s novináři v Istanbulu. I když se to

Papež František

„pravděpodobně“ neuskuteční za jeho života, řekl vedoucí představitel světové ortodoxie. Přesto zažil ve Vatikánu v důsledku rozhovoru s papežem Františkem po jeho uvedení do úřadu nový postoj a styl, jež ho „optimisticky“ naladily. Byl velmi „překvapen“, že ho papež pozval k obědu s ostatními kardinály. Bartoloměj I. byl tak první ekumenický patriarcha od rozdělení církve v roce 1054, který se zúčastnil uvedení papeže do úřadu.

V Římě pozval Bartoloměj I. nového papeže k návštěvě do Phanaru v Konstantinopoli na oslavy svátku svatého Ondřeje na konci listopadu. Zároveň ale navrhl i společnou pouť do Jeruzaléma v roce 2014. Pouť by měla být připomínkou setkání papeže s ekumenickým patriarchou před 50 lety v Jeruzalémě. V lednu 1964 se poprvé od rozdělení církve v roce 1054 setkali nejvyšší představitelé západní a východní církve, papež Pavel VI. a patriarcha Athenagoras, a započali ekumenický dialog.

Při setkání v Římě se i Bartoloměj I. a papež František shodli, že je třeba posílit teologický dialog mezi oběma církvemi a vyvinout mj. společnou iniciativu

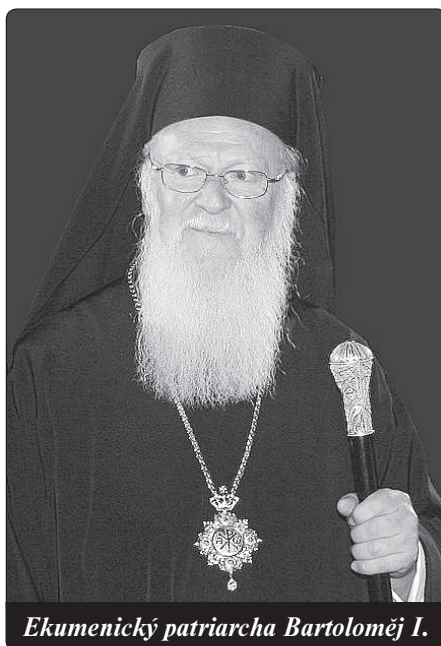
k ochraně životního prostředí. Patriarcha navrhl, že by spolu s papežem Františkem mohli otevřít pro rok 2015 plánovanou výstavu na téma „Zachování stvoření“ na hoře Athos. Výstava má být následně předvedena v Scuderie del Quirinale v Římě.

Po rozhovoru s papežem Františkem podtrhl Bartoloměj I., že započatý teologický dialog musí rozhodně pokračovat. Tento dialog musí být „dialogem lásky a pravdy“, který je veden duchem „pokory, shovívavosti a upřímnosti“.

Společně proti světové krizi

Jenom tak se mohou křesťané společně postavit světové hospodářské krizi, kterou papež František velmi dobře zná ze své „dlouhé a plodné služby jako »milostrdný samaritán« v Latinské Americe“, zdůraznil patriarcha. Jde o to, motivovat bohaté, aby byli ochotni dát něco těm, co nic nemají. Tímto způsobem by mohl být spravedlností zajištěn pokoj. „Musíme nakrmit hladovějící, obléci nahé, pomoci trpícím,“ citoval ekumenický patriarcha – stejně jako to den před tím udělal papež František – řeč o spravedlnosti z 25. kapitoly Matoušova evangelia.

Mimo program označoval papež František patriarchu jako „můj bratr Ondřej“, když Bartoloměje I. pozdravil a vyzval

Ekumenický patriarcha Bartoloměj I.

ho, aby se ujal slova. Papež se odvolával na svatého Ondřeje, bratra svatého Petra a „prvního povoláního“, který je patronem Konstantinopole, přičemž Petr je uctíván jako patron Říma. Papež a patriarcha seděli během setkání se zástupci jiných církví a náboženských společností na stejně velkých židlích ve stejné výšce.

Ortodoxní metropolita Paříže Emanuel (Adamakis) zdůraznil před novináři, že je velmi překvapen „novým stylem papežství“, jak se ukázalo setkáním papeže Františka s ekumenickým patriarchou Bartolomějem. Společná pouť papeže a patriarchy do Jeruzaléma by mohla ještě více prohloubit dialog s ortodoxií, který Benedikt XVI. podporoval. Osobnost papeže Františka mu dovolí učinit ještě konkrétnější gesta, například v oblasti ekologie, která oběma biskupům leží tolik na srdci.

Poprvé v dějinách

Historik George E. Demacopoulos, vyučující na univerzitě ve Fordhamu, vyzdvihl mimořádný význam přítomnosti Bartoloměje I. při uvedení do úřadu papeže Františka. Bezpochyby to bylo poprvé v dějinách, že se ekumenický patriarcha zúčastnil uvedení do úřadu papeže. Přítomnost Bartoloměje I. v Římě 19. března je tak „mimořádnou událostí v dějinách křesťanství“, říká historik.

Papež mluvil rovněž s metropolitou Hilarionem

Také vedoucího ruské ortodoxní delegace na uvedení papeže do úřadu, metropolitu Hilariona (Alfejeva) z Volokolamsku, přijal papež František k soukromému rozhovoru. Šéf úřadu pro zahraniční záležitosti moskevského patriarchátu předal papeži pozdravy a dary (mimo jiné ikonu Matky Boží) od patriarchy Kyrilla I. Metropolita Hilarion ujistil papeže Františka, že ruská ortodoxní církev chce dál kráčet na cestě k jednotě, poukázal ale i na překážky, které stojí v cestě setkání mezi papežem a moskevským patriarchou, zvláště na situaci na západní Ukrajině.

Z kath.net přeložil -tk

Institut pro křesťanskou kulturu zve srdečně zájemce o poznávání křesťanských kořenů Evropy na **MÁJOVOU POUŤ do Maria Loretto (Rakousko) v sobotu 25. května 2013**. Putujeme a modlíme se za mír mezi národy.

PROGRAM:

6.10 hod. odjezd autobusu č. 1 z Hrotovic, 6.20 hod. Radkovic, 6.25 hod. Biskupice, 6.30 hod. Jevišovice, 6.40 hod. Hl. Mašůvky, 6.50 hod. Přímětica, 7.00 hod. Znojmo – lázně.

6.10 hod. odjezd autobusu č. 2 ze Želetavy, 6.25 hod. Mor. Budějovice, 6.35 hod. Pavlice, 6.40 hod. Citonice, 6.45 hod. Bezkov, 6.50 hod. Mašovice, 6.55 hod. Hradiště, 7.00 hod. Znojmo – lázně.

6.15 hod. odjezd autobusu č. 3 z Jemnice, 7.00 hod. Znojmo – lázně.

5.30 hod. odjezd autobusu z Brna (Janáčkovovo divadlo), 5.40 hod. Moravany, 5.50 hod. Ořechov u Brna, 5.55 hod. Syrovice, 6.10 hod. Pohorčelice, 6.40 hod. Hrádek, 6.50 hod. Hodonice, 7.00 hod. Znojmo.

9.15 hod. příjezd do Maria Loretto, uvítání poutníků, prohlídka baziliky.

10.00 hod. mše svatá v poutní bazilice, zpívá smíšený sbor při kostele sv. Stanislava v Jemnici. Po mši svaté udělování škapulíře novým členům Bratrstva Panny Marie Bolestné.

14.00 hod. prohlídka hradu Forchtenstein.

17.30 hod. Hornstein – setkání s chorvatskými přáteli v kostele sv. Anny, společná modlitba za mír mezi národy a pokoj ve společném domě EU. Krátké hudební pozdravy.

18.00 hod. předpokládaný odjezd domů – návrat v cca 20.30 – 21.00 hod.

Uvítáme, pokud si poutníci-ministranti vezmou vlastní ministrantské oblečení.

Přihlášky na pouť přijímáme na tel. č. 728 272 760, e-mail: eva.balikova@seznam.cz.

Cena činí 690 Kč pro dospělé, 640 Kč pro děti do 15 let. V ceně je zahrnuta doprava, mše v poutní bazilice, vstupné a průvodce do historických objektů. Poutníky v autobuse bude doprovázet kněz.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na volně koncipovaný cyklus duchovních obnov **Pane, nauč nás modlit se**, který má přímou souvislost s vyhlášeným Rokem víry. Duchovní obnova na téma **BUĎ VŮLE TVÁ** se uskuteční **ve dnech 11.–12. května 2013**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mší svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zákonečeni v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity je **nutné se přihlásit do 6. května 2013** na e-mail: info@premonstratky.cz, tel. 733 755 836.

Vliv víry v existenci nebe a pekla na jednání lidí

Funkci ochrany před neetickým jednáním plní také náboženství. To potvrzuje psycholog z oregonské univerzity Azim F. Shariff, který tvrdí, že při předvídání kriminálního jednání je náboženské přesvědčení rozhodujícím faktorem.

Studie publikovaná v *The Public Library of Science* časopisu PLOS ONE (18. 6. 2012) ukázala, že kriminální činnost je nižší ve společnosti, kde náboženství zahrnuje silný trestající prvek, než tam, kde je náboženské přesvědčení benevolentnější. Je tedy pravděpodobné, že v zemi, kde lidé více věří v existenci nebe než pekla, je mnohem vyšší kriminalita než v zemi, kde je víra v tyto dvě skutečnosti na přibližně stejné úrovni. Uvedená zjištění vyšla na povrch po 26leté analýze dat zahrnující 143 197 lidí ze 67 zemí světa.

„Hlavním závěrem je, že národní míra víry v existenci pekla představuje nižší stupeň kriminality. Národní míra víry v existenci nebe znamená zase vyšší kriminalitu. A to jsou silné následky,“ řekl Shariff, profesor psychologie a ředitel *Laboratoře kultury a morálky* na Univerzitě Oregon. „Myslím, že jde o důležitý klíč k rozdílným následkům nadpřirozeného trestu a nadpřirozené shovívavosti. Zjištění korespondují s kontrolovaným výzkumem, který jsme uskutečnili v Laboratoři. Ale v tomto výzkumu se ukazuje silný vliv »skutečného světa« na něco, co se dotýká lidí – na trestný čin.“

V loňském roce v časopise *The International Journal for the Psychology of Religion* Shariff napsal, že vysokoškoláci mají větší sklony k podvádění, když věří více v odpouštějícího Boha než v trestajícího.

Náboženská víra je všeobecně vnímána jako „monolitická konstrukce“, uvedl Shariff. „Když náboženství rozdělíte do různých celků, začnete vidět rozdílné vztahy. V této studii jsme zjistili dva rozdíly, ze kterých každý jde opačným směrem. Podívali se na náboženství jako na celek, tyto oddělené směry nevidíte.“

Nová zjištění zapadají do rostoucího množství důkazů, že nadpřirozený trest měl přimět lidi, aby se k sobě chovali etič-

těji, dodal Shariff. Připomenul také zjištění vědců z *Harvardské univerzity*, Roberta J. Barro a Rachel M. McCleary z roku 2003, že hrubý domácí produkt byl vyšší v rozvinutých zemích v době, kdy lidé věřili v existenci pekla, než v době, kdy věřili v existenci nebe.

„Zdá se, že nadpřirozený trest představuje v různých národech nižší kriminalitu,“ řekl Shariff. „V tomto stadiu můžeme o těchto mechanismech jen spekulovat. Je však možné, že lidé, kteří nevěří v možnost trestu v posmrtném životě, mají pocit, že před následky neetického jednání mohou uniknout.“ Jde však o paralelní údaje, a proto je při utváření závěrů nutná opatrnost. Sice Shariff a spoluautor studie, Mijke Rhemtulla z *Centra pro výzkum metod a analýz dat na univerzitě v Kansasu*, se snažili ozřejmit očividné alternativní vysvětlení; aby byly přezkoumány jiné interpretace těchto zjištění, je však potřeba dalších výzkumů.

Údaje o víře v existenci pekla a nebe, o víře v Boha a o návštěvnosti kostelů byly vyřazeny z průzkumů světových a evropských hodnot uskutečněných v různých časových úsecích v rozmezí let 1981 až 2007. Údaje o zločinech byly použity ze záznamů OSN o vraždách, loupežích, znásilněních, únosech, přepadeních, drogových trestných činech, krádežích, vloupáních a obchodech s lidmi. Další faktory, jako například národní většinové náboženství (římskokatolické, jiné křesťanské, muslimské), rozdíly v příjmech, délka života a podíl uvězněných byly považovány za zahrnuté v poskytnutých údajích.

„Tento výzkum nabízí nový pohled na potenciační vlivy kulturních a náboženských přesvědčení na klíčové výsledky společenského rázu,“ řekla Kimberly Andrews Epsy, viceprezidentka pro výzkum a inovace. „I když se tato zjištění mohou zdát kontroverzní, rozebrat spojení mezi specifickými systémy víry a »epidemiologickým« jednáním je pro sociální vědce důležitým prvním krokem k rozmotání komplexní sítě faktorů, které motivují lidské jednání.“

Z LiefNews Slovakia přeložil -dd-

Svatyně Nejsvětější Panny Marie u jeřábu oskeruše - vyhledávané místo setkání a modlitby

Sen, hýčkaný každý den po tolik let obyvateli vesniček Formello a Campagnano v římském kraji, se uskutečnil. Po letech obnovovacích a opravných prací svatyně, zchátrala nepřízní věků i lidí, dnes ožila a svou činnost zahájili dva kněží, dvě řeholní sestry a jeden bratr z rozjímavého a činného řádu „Hnutí ad Gentes“ („Poslání k národům-pohanům“) z diecéze Pereira v Kolumbii, v Jižní Americe. Před několika měsíci byla tedy svatyně otevřena pro každodenní bohoslužby věřících. Svatyně byla po dlouhé době otevřena díky pečlivé starostlivosti kněží a laskavé srdečnosti řeholních sester, k radosti a uspokojení farníků, jak podotkl campagnanský farář, Mons. Renzo Tanturli. Nad celým projektem obnovy svatyně vytrvale bděl a prosadil jej až do ukončení všech maličkostí diecézní biskup Mons. Roman Rosasi. Bylo totiž nutné postarat se o ubytování jak dvěma kněžím, tak i oběma sestřičkám tím, že v rámci svatyně se vytvořil a náležitě rozčlenil příslušný prostor. Nyní, kdy všechny práce skončily, všichni doufají, že přítomnost kněží i řeholních sester bude definitivní a stálá. Toto všechno má povzbudit věřící nejen k účasti na posvátných obřadech ve svatyni, ale dát jim ucítit konečně mezi prastarými a posvátnými zdmi teplé přijetí s možností vyzpovídat se a účastnit se mše svaté, věnovat se modlitbě, a ne jen se těšit z krásy přírody, která obklopuje útulek „Dům Marie“. (...)

* * *

Z archivu farnosti svatého Vavřince ve Formello se dovídáme, že v roce 1400 tato vesnice patřila k diecézi Nepi a k lennímu panství římských knížat Orsiniů. Ve vesnici žil jeden chudák, jehož jméno není ani zaznamenáno na obecním úřadě. Jelikož přišel o pravou ruku, nemohl se věnovat ani polním pracím anebo nějakému řemeslu. Nezbyvalo mu nic jiného, než hlídat stádo vepřů. Skromný člověk a dobrotisko vodil svěřený mu dobytek na

Svatyně Nejsvětější Panny Marie na Monticello

území obce Campagnano, kde byla pastvíska více zalesněná a neobdělávaná, aby nezpůsobil žádnou škodu na orné a oseté polní půdě. V takto vrchovinné krajině, asi dvě míle od Formella, věnčeného vršky, mezi nimiž se zvedá Monticello („Kopeček“), v údolí pod ním protéká potůček. Pasák prasat ale držel svěřené stádo na horní lučině, kde tráva byla hojnější

Pohled od svatyně na okolní krajinu

a svěžejší. Byl plně zabrán hlídáním svého dobytka, když najednou si všiml, že jedna prasnice z jeho stáda si to šinula sama do „Kopečka“ a po chvíli se vrátila zpět k ostatnímu stádečku, a stejná podívaná se mu kýkala čtyři či pět následujících dnů. Zatímco prasnice šla vždycky stejnou pěšinou, pastýř zachvátila zvědavost a zpozvdálí ji následoval. Došel až na vrchol „Kopečka“, zarostlý borovicovým lesíkem a houštím. Uprostřed stál vysoký strom jeřábu oskeruše, okolo jehož koruny jako čestnou stráž stály ostatní stromy. Pastýř uviděl své zvíře, jak stojící na zadních nohách, předními se opíralo o kmen stromu a s hlavou obrácenou k nebi jako by se chtělo někomu klánět ve výši. Skromný pastýř zůstal jakoby omráčen podívanou, přiblížil se ke stromu a mezi ratolestmi oskeruše zahlédl obraz Matky Boží s Děťátkem v náručí. Poklekl i on, aby uctil Bohorodičku. Zatímco byl uchvácen a pohroužen do podívané, Matka Boží se k němu obrátila se slovy, aby šel do nejbližší vesnice a řekl jejím obyvatelům, že Královna ráje si přeje, aby na onom místě postavili kostel. Pastýř ořesen bázní odpověděl, že mu nikdo neuvěří. Ale Panna Maria jej povzbudila a poradila, že pokud by mu nikdo neuvěřil, ať vsune do batochu na zádech rámě bez pravé ruky. Pastýř šel tedy do Formella, snad proto, že to byla jeho rodná vesnice, a začal na všechny křičet, že Bohorodička na stromě jeřábu oskeruše nechala jemu poselství. Všichni se mu vysmívali jako snilkovi, on ale neztrácel odvahu. Přišla mu na mysl slova, která mu řekla Matka Boží, aby vsunul holý pahýl ramene bez ruky do batochu. Učinil to a vytáhl potom ven celé rámě i s rukou uzdravenou. Řekl: „Tuto ruku mi dala Matka Boží. Teď mi už věříte, že Ona ke mně hovořila?“ A lidé pak začali provolávat zázrak a zpívat. V procesi se odebrali pěšky, modlíce se a zpívající, až ke stromu jeřábu oskeruše.

Dějiny a legenda opěvují na Monticellu svatyni Nejsvětější Panny Marie, Bohorodičky u oskeruše, postavenou v 16. století a ponořenou do nerušeného ticha a zeleně. Příroda na místě setkání a modlitby našeptává poutníkovi zvěst o tom, jak se Matka Spasitelova sklání, aby provázela a žehnala i nejnižší poctivou práci.

*Avvenire, 17. února 2013
Přeložil -jp-*

Zjevení v Medjugorje jsou křesťanskou školou štěstí

Kněz Dr. Ivica Raguz je profesorem dogmatiky v Dakonu a Osijeku, vydavatelem teologického časopisu „Diakovensia“ a redaktorem chorvatské verze mezinárodního teologického časopisu „Communio“. V následujícím interview s Kreso Segom mluví o významu mariánských zjevení a o svém osobním přístupu k Medjugorje.

Vážený pane profesore, z některých vašich spisů je zřejmé, že hledíte velmi pozitivně na události v Medjugorje. Jak to vidíte ve světle dogmatiky?

Dogmatická teologie studuje dogmata, tedy jádro křesťanské víry, především vtělení, zjevení Boha v jeho Synu Ježíši Kristu, a tajemství božského života ve Svaté Trojici. Zjevením Matky Boží pokračuje logika a smysl vtělení Boha, logika Nejsvětější Trojice. Skrze vtělení nám bylo oznámeno, že Bůh v Ježíši Kristu je Láska. Mariánská zjevení v nás upevňují obraz osobního, konkrétního a milujícího Boha, který se v každou dobu stará o člověka.

Některá mariánská zjevení měla velký vliv na církev a svět, jako např. Guadalupe, kde se udály miliony obrácení, nebo Lurdy a Fatima, kde se zjevila Panna Maria ve zvláště těžkých údobích dějin. Může

te nám říci, v čem spočívá důležitost zjevení Matky Boží a co může změnit?

Za prvé mění zjevení Matky Boží stále znova náš obraz Boha. My lidé máme sklon k tomu, vytvářet si odcizený obraz Boha, který je daleko od nás. Tak mu dáváme jména jako „Nevyzpytatelný“, „Nevýslovný“, „Nepoznatelný“. Tím se sami stáváme nedotknutelnými pro Boha. Ale v Ježíši překonal Bůh naše lidské představy a navždycky zmátl naši kalkulaci. Tak se stal z dalekého, cizího Boha někdo, kdo vstoupil do našich dějin, Bůh mezi námi. Tímto způsobem nás vyvedl z míry a nedává nám už klid. Mariánská zjevení nám přinášejí právě tento obraz Boha: Bůh, který má o nás zájem a který nás miluje.

Za druhé zdůrazňují mariánská zjevení lidem, že je možno k Ježíši nejlépe přijít skrze Marii. Pomáhají nám k mariánskému postoji, tedy k úplné odevzdání

nosti Bohu. Maria nejen mluvila o Bohu, nýbrž mluvila s Bohem, a tak nás odkázala na Boha.

Dnes mluví lidé příliš o Bohu. Odnaučili jsme se mariánskému rozměru. Tak také naše víra ochladla a distancovala se.

Vy jste jednou napsal, že dnešní teologie se málo zajímá o Marii. Odkud to přichází a jak se to projevuje v křesťanském životě?

Je mnoho důvodů krize mariánské spirituality, jako například racionalismus, který zanechal v naší době hluboké stopy v myšlení a životě víry lidí. Sama teologie a spiritualita se nechaly nadchnout

Dr. Ivica Raguz

vyjasněným obrazem světa a začaly Boha redukovat na vědecké kategorie. Proto neudivuje, že v takovém rámci nenachází mariánská spiritualita místo, protože je označena jako antiracionální.

Druhou příčinou krize je naše osobní krize vztahu k Ježíši. Kristus byl chápán jako idea, jako produkt určité vize, jejíž pomocí je možno měnit svět, ale přestal být osobou, Bohem ve vztahu k lidem.

Pro některé je Kristus jenom revolucionářem a podněcovatelem nepokojů. Pak je jen logické, že Matka tohoto „obyčejného“ člověka nemá žádný význam. Tam, kde je Ježíš redukován na obyčejného člověka, přestává být jeho Matka Matkou Boží a Matkou víry v Ježíše.

Proto chci říci, že krize mariánské spirituality je krizí víry v Ježíše jako Syna Božího.

Na druhé straně vidíme, že mnoho lidí putuje k mariánským poutním svatyním.

Bohu díky, je tomu tak. „Sensus fidei“, pravý cit věřících, je silnější než modernizace teologie. Věřící chtějí uctívat Ježíše Krista, Syna Božího, jako Syna Marie, Boha, který stojí tak blízko nás, že vstupuje do osobního vztahu k nám.

Svatý otec František o modlitbě růžence

Program papežských bohoslužeb vy počítává mimo jiné také modlitbu růžence, která se bude konat v bazilice Santa Maria Maggiore za účasti Svatého otce Františka první sobotu mariánského měsíce května (4. 5.). Před sedmi lety se tehdejší kardinál Bergoglio svěřil italskému měsíčníku *30giorni* se svým vztahem k této modlitbě. Popsal při té příležitosti svůj zážitek z Říma v roce 1985, kdy se účastnil společné modlitby růžence s papežem Janem Pavlem II., která se tehdy konala každou první sobotu v měsíci: „On klečel vpředu. Viděl jsem jej ze zadu a postupně jsem se nořil do modlitby,“ vzpomínal kardinál Bergoglio. „Nebyl jsem sám. Modlil jsem se uprostřed Božího lidu pod vedením svého pastýře.

Když jsem pohlédl na papeže, přišla na mne roztržitost. Jeho zbožnost byla svědectvím. Představil jsem si ho jako mladého kněze, seminaristu, básníka, dělníka, dítě z Wadowic ve stejné pozici, jak se modlí jeden Zdravas za druhým. Svědectví jeho zbožnosti na mne učinilo obrovský dojem. Uvědomil jsem si pravý význam slov, která pověděla Matka Boží v Guadalupe svatému Juanu Diegovi: »Neměj strach, copak nejsem tvá Matka?« Pochopil jsem, že v papežově životě je Maria přítomna. Od té doby se modlím denně 15 tajemství růžence,“ řekl před sedmi lety nynější papež František, jehož slova nedávno reprodukoval italský katolický deník *Avvenire*.

Podle www.radiovaticana.cz

Zasvěcení pontifikátu Sv. otce Františka Panně Marii Fatimské

Nebe na nás zřejmě nezapomnělo - ve stejné době jako v Medjugorje se zjevuje Matka Boží také ve Rwandě. Co by se nám tím dalo říci?

Pro mne je to velké znamení lásky Boží k nám lidem. Jsou to znamení nebe pro nás, která nám ukazují, že země je ještě otevřená pro nebe a naopak nebe pro zemi. To jsou veliká znamení naděje pro lidi.

Navzdory všem obtížím života a všemu utrpení se člověk necítí být sám. S Gos-pou (Matkou Boží) můžeme už teď pro-žívat nebe.

Hlavními poselstvími Královny míru jsou pokoj, víra, obrácení, modlitba a půst. Nejsou ve světle Písma svatého a učení církve voláním nebe pro naši dobu?

Chtěl bych navázat jenom na jedno slovo z těch právě zmíněných, a to obrácení, které dnes velmi chybí. Mluví se mnoho o zkušenosti a zážitku, až do inflace. Ale víra není v první řadě zážitek, nýbrž poslušnost, kterou požaduje obrácení, obrácení vlastního myšlení a konání. Tím působí obrácení krizi ve smyslu přerušení našich zážitků a zkušeností. V protikladu k tomu se může stát, že se v naší víře zabýváme daleko více našimi bůžky a idoly než Bohem, který nás volá k obrácení. Zážitek a zkušenost jsou druho-řadě. Vycházejí z obrácení a poslušnosti vůči víře. Proto můžeme být vděční, že nám Gospa dává na vědomí tento důležitý rozměr víry.

Žijeme v krizi společnosti, hospodářství a víry. Zdá se, jako by jedno podmiňovalo druhé. Ale tyto krize zachycují jenom nejvytínutější oblasti světa. Co se tady vlastně děje?

Myslím si, že se krize netýká celé církve. Církev v Africe a Asii nebyla nikdy tak živá jako dnes. Tam jsou kostely plné věřících. Na to si musíme vzpomenout, když jsme naplněni evropským pesimismem a dusíme se obavami o církev. Také mů-

Portugalští biskupové zasvětili na osobní žádost Svatého otce Františka jeho pontifikát Panně Marii Fatimské. Slavnostní zasvěcení se uskutečnilo v rámci mezinárodní pouti, která na místo mariánských zjevení přivede věřící z celého světa. Poutní slavnost povede arcibiskup brazilského Rio de Janeiro, Mons. Orani Tempes-ta, ve dnech 12.-13. května. Lisabonský patriarcha kardinál José da Cruz Policarpo v úvodu posledního plenár-

ního zasedání Portugalské biskupské konference (8.-11. dubna ve Fatimě) informoval, že jej papež František již dvakrát žádal, aby jeho petrovskou službu zasvětil Matce Boží Fatimské. „Mohl jsem toto poslání splnit sám v tichu modlitby,“ připustil lisabonský arcibiskup. „Domníval jsem se však, že by bylo krásné, kdyby toto přání vyplnila celá Portugalská biskupská konference,“ dodal.

Podle www.radiovaticana.cz

žeme říci, že dřívější doby často nebyly pro víru lepší. Ale zapomínáme rychle. Dnes chodí do kostela více lidí, než ještě před 50 lety. Například v 19. století se vyprazdňovaly kostely ve městech rok po roce. Myslím si, že bychom měli být obezřetnější při řeči o krizi víry – křesťanská víra je vždycky v krizi. V každé době byli křesťané, kteří kladli odpor povrchnosti jako Maria. A tak jsou vždycky lidé, kteří jsou otevření vůči Marii a s Marií vůči Bohu.

Už více než 30 let přicházejí lidé do Medjugorje, aby se obrátili, často se po mnoha letech znovu zpodobávají, učí se modlit, klanějí se a začínají se postit. Co je příčinou těchto velkých změn v člověku?

To bych mohl říci s Blaisem Pascalem: „Člověk stále překonává sám sebe.“ Nemůže ho naplnit nic, kromě Boha. Stálé putování do Medjugorje potvrzuje tuto základní výpověď o člověku.

Existují kritiky Medjugorje, že je zde Matka Boží stále v centru událostí. Ale nezve nás Gospa stále znova k obrácení a modlitbě, protože nás chce přivést ke svému Synu?

Vždycky jsem se podívoval nad tímto druhem kritiky. Ovšemže jsou také chybné vývoje v mariánské spiritualitě, ale když se

z tohoto důvodu odmítají zjevení v Medjugorje, je to znamení nevhodné racionalizace víry: Chtějí ji bránit, ale současně jednají proti ní.

Vždyť Bůh se stal člověkem díky souhlasu, tomu „Fiat“, které řekla Maria. A když si dnes přejeme, aby se v nás Bůh narodil, pak není žádná lepší cesta než přes Pannu Marii. Zvláště my jako církevní hodnotáři bychom měli být otevření pro ženský rozměr víry a pro ducha Marie.

Vy jste profesor dogmatiky a kněz. Jak se vám daří žít poselství Matky Boží?

Čtu rád poselství Gospy. Její přimluva mi pomáhá, abych žil svoje kněžství mysticky, jako duchovní spojení s Kristem. Možná to mnohým uším zní jako příliš ženské. Ale já věřím, že se dá žít kněžské povolání jenom mariánsky. Tento postoj vůči Ježíši nás chrání před tím, abychom své povolání nebrali jenom jako práci a zaměstnání.

Jaký je podle vašeho mínění význam zjevení pro dnešní svět?

Chtěl bych znovu citovat Blaise Pascale: „Štěstí není v nás, ani mimo nás. Štěstí je v Bohu, který je v nás i mimo nás.“ Když chceme být šťastní, musíme pracovat na sobě, abychom byli v Bohu. Když jsme ale v Bohu, zůstáváme sami v sobě. Myslím si, že Matka Boží byla nejšťastnější osobou na tomto světě, protože byla úplně v Bohu a Bůh byl úplně v ní. Proto chci říci, že zjevení z Medjugorje jsou křesťanskou školou štěstí.

*Glasnik Mira, Medjugorje - Oase des Friedens, únor 2013
Přeložil -mp-*

Duchovní správa poutního místa Panny Marie Pomocné (Maria Hilf) u Zlatých Hor a děkanát Nový Jičín
Vás srdečně zvou na **DIECÉZNÍ POUŤ RODIN**, která se bude konat **na poutním místě 12. května 2013.**

Program: 12.30 křížová cesta ze Zlatých Hor (od 1. zastavení u Bohemy) na poutní místo - povede jáhen Antonín Glogar z Nového Jičína • 13.25 přivítání poutníků P. Heřmanem G. Rakowskim OPraem., rektorem poutního místa • 13.30 Centrum pro rodinu biskupství ostravsko-opavského slaví 20 let a představuje se • 14.00 společná modlitba sv. růžence - povede jáhen Jaromír Bok z Nového Jičína • 15.00 mše svatá - slouží biskup ostravsko-opavské diecéze Mons. František Václav Lobkowicz se spolupratry v kněžské a jáhenské službě a celou slavnost doprovází chrámová schola z Kopřivnice.

Na cestě k islámskému kalifátu

Egypt je v rukou Muslimského bratrstva,
trpí především křesťané

Egypt - náš oblíbený cíl dovolených. Tak to nabízejí cestovní agentury na internetu za laciné ceny, například za 500 euro za týden v luxusním hotelu, včetně letenky. Ale nezdá se, že by byla tak oblíbená, tato dříve turistická země na Nilu. Hotely jsou skoro prázdné, přestože v Evropě je zima. Jenom málokdo chce do Egypta, ale mnozí chtějí odsud pryč. Především křesťané přemýšlejí o vystěhování. Z asi 76 milionů obyvatel Egypta je asi 12 milionů křesťanů. Většina z nich patří ke koptské ortodoxní církvi. Asi 250 000 je katolíků. Od svržení Mubaraka před dvěma lety opustilo zemi okolo dvou set tisíc křesťanů. Tendence je stoupající.

Katolíci biskupové si nedělají o situaci žádné iluze. Nová ústava Egypta je „přípravou cesty pro islámský kalifát“, řekl biskup Kyrillos William, zástupce hlavy koptské katolické církve v únoru pro světovou katolickou podpůrnou organizaci „Kirche in Not“. Spolu s koptsko-katolickým biskupem z Luxoru, Johanem Zakariou a koptsko-katolickým biskupem z Gizeh, Antoniem Aziz Mina, odsoudili dokument jako „fundamentální útok na lidská práva“. Biskupové jsou hluboce zklamáni ústavou, která vstoupila v platnost 26. prosince minulého roku. Ta zaručuje „jenom extrémisticky muslimská“ práva a ohrožuje zvláště „ženy, mladé lidi a náboženské menšiny“. Biskup Kyrillos William prohlásil: „Čekali jsme ústavu, která reprezentuje celý Egypt, ale místo toho reprezentuje jenom jednu část obyvatelstva. Zdá se, že náboženský směr této ústavy připravuje cestu islámskému kalifátu. Všude v ústavě se nacházejí vě-

ty, podle nichž by se všechno mělo řídit dle islámského práva.“

Liberální, demokraticky smýšlející části obyvatelstva prezidentovi už nedůvěřují, cítí se být Mursím a Muslimským bratrstvem zaskočeny, a kdo čte pozorně návrh ústavy, ten to může lehce zpozorovat. V článku 219 jsou vyloženy principy šarije, které „představuje hlavní zdroj všeho zákonodárství“. K tomu patří jako před 1400 lety trest smrti za cizoložství a rouhání, bičování, kamenování a useknutí ruky. Dále je třeba se obávat, že bude ústava nutit nemuslimské ženy k tomu, aby nosily šátky, a legalizuje provdávání nezletilých dívek. Jestliže ústava dovolí souhlas se šarií, že všechny „pohlavně dospělé“ ženy se smí provdávat - je to formulace, která pohřbívá ochranu neplnoletých. S lidskými právy, hlavním zdrojem demokratické tvorby státu, především se svobodou náboženství a smýšlení, to nemá nic společného.

Nejhůře to postihuje ženy. V ústavě není nic o rovnosti muže a ženy před zákonem. Mnoho žen a bloggerek bylo uvězněno, některé byly mučeny. Pohlavní obtěžování na veřejné ulici není žádnou vzácností, patří ke všednímu životu. Také policie se toho účastní. Často bývají mladé ženy pod nějakou záminkou uvězněny a ve vězeních podrobeny „testu panenství“. Rovněž hromadná znásilňování jsou tak častá, že političti pozorovatelé vycházejí z toho, že jsou prováděna islamisty cíleně, aby odstrašila především mladé ženy od demonstrací a protestů. Jeden z nejznámějších kazatelů, Tag el Din Hilali, zdůvodňuje tento jev takto: „Když necháte maso na ulici a nepřikry-

jete ho a kočky přijdou a sežerou ho: Kdo je vinen? Kdyby ženy zůstaly doma, ve své komůrce za svým závojem, pak by nebyly žádné problémy.“ Lidé podobní jako tento mula kážou také obřízku žen, která znamená de facto genitální zmrzačení. Muslimské bratrstvo chce ve skutečnosti odbourat zákon, který zakazuje tuto barbarskou praxi. Ženy mají být znovu jako v ostatních islámských zemích prostě ujařmeny, nebo - jak říká Korán - mají sloužit jako „výsevni pole muže“. Egyptu hrozí, že na něj spadnou temné časy. Islamisté otáčejí hodiny nazpět, a to nejenom v Egyptě, ale také v Tunisku a Libyi.

Touto cestou zpátky nechce jít liberální část egyptského národa. A když ulice, lid, upadne mimo kontrolu, pak je výsledek jasný. Vždyť lid je, jak napsal francouzský diplomat a básník A. de Lamartine po některých revolučních zkušenostech, „elementární původ násilí“. Když vycházíme z toho, pak také v Egyptě se už bez ústupků nedá zkrotit. A to o to více, že armáda nechce zasáhnout do konfliktu - mohl by ji rozštěpit. Mursi se pokouší přitáhnout armádu na svoji stranu pomocí privilegií a policejních pravomocí. Ale myšlení Muslimského bratrstva je v jádru totalitní, armáda by se stala nakrátko nebo nadlouho dýkou Proroka.

Patří k velkým historickým skutečnostem, že osobnosti jako Muslimským bratrstvem roku 1981 zavražděný egyptský prezident Anwar el Sadat nebo i turecký zakladatel státu Kemal Mustafa Atatürk vystoupily z dlouhého politického stínu islámu; v prvním případě hledaly usmíření s protivníkem na stejné úrovni, v druhém případě provedly oddělení náboženství od státu. Vždyť vláda náboženství také v politických věcech patří k základním zásadám ortodoxního islamu. Pro to existuje také odborný pojem, *din wa dawla*, který říká, že stát a náboženství jsou neodlučitelně spojeny. A to spojení má svoji hierarchii. Šaría potlačuje vždycky sekulární zákony. Proti této náboženské nadvládě protestují lidé v Suez, Port Saidu, Alexandrii a v Káhiře, země je ve vzpouře, tanky zajišťují náměstí, počet mrtvých a raněných stoupá, hospodářství upadá, turistika je na dně. Stále více vře zoufalství především mladých lidí, hlavně v pátek po modlitbách.

Náměstí Jana Pavla II. v Římě

Papež František 7. dubna na náměstí před lateránskou bazilikou v Římě odhalil pamětní desku bl. Janu Pavlu II. Od tohoto data se toto náměstí

jmenuje po polském papeži. Náměstí Jana Pavla II. už mají např. Hradec Králové, Žilina nebo Budapešť.

-red-

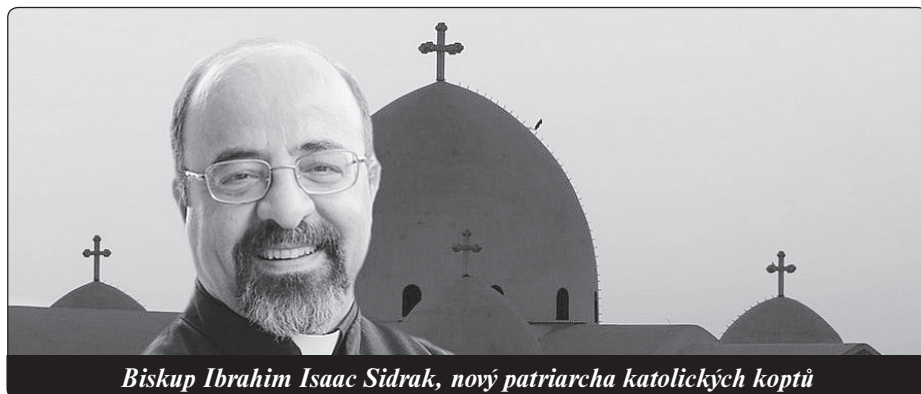
Mursí se zapřísahá na Západě (v jednom interview s FAZ), že nebude žádný náboženský stát, že zůstane na Nilu právní stát a demokracie. V Berlíně mu dali zapravdu – se zvednutým ukazováčkem. S „čistým“ demokratem mají své zkušenosti. U Mursího přistupuje ještě, že fakta mluví proti němu. Mursího bratry ve víře vyboxovaná ústava je jednoznačně islámská, spočívá na šarii. Cožpak existuje pro islámský náboženský stát nějaká jiná základna? Také náboženská svoboda není zaručena. Zatímco Mursí v Berlíně vysílal přísahy věrnosti k demokracii, byli v Egyptě zase přepaďáni koptští křesťané, byly zapalovány kostely. A o svátku Křtu Páně byla jedna osmičlenná koptská rodina odsouzena k 15 letům vězení, protože konvertovala od islámu ke křesťanství.

Křesťané všeobecně mají život druhé třídy. Mají jiný osobní statut, to znamená nestejná práva jako muslimové. Nesmí například vstoupit do manželství s muslimem, aniž by konvertovali k islámu. Také v povolání jsou výrazně diskriminováni. Mnohé studijní směry na univerzitách jsou jim zakázány, třeba gynekologie, a jsou zpravidla také přísněji známkováni. Při podporách jsou také znevýhodňováni. Vedoucí místa ve veřejných úřadech a podnicích jsou jim rovněž odpírána, stejně jako důstojnická dráha v armádě. Integrační politika neexistuje. Tyto okolnosti nutí křesťany ke svobodným povoláním, což ve společnosti ovlivněné Koránem a šarii není také bez rizika. Mnoho křesťanů žije v chudobě. Sbíráni hader a vybírání odpadků, kdy holýma rukama prohrabávají popelnice a ledacos si odnášejí, jsou právě tak symbolické pro životní podmínky koptů v Egyptě. Všechno to je chtěné, takže sami muslimští intelektuálové – ovšem v zahraničí – mluví o „spiknutí státních úředníků“ (Magdi Kahlil) při diskriminaci a pronásledování křesťanů.

Křesťané se ještě brání. Masivní trvání Mursího a Muslimského bratrstva na šarii, jak říkají katoličtí biskupové, podřívá věrohodnost článku 3 ústavy, v němž jsou popřena práva křesťanů, židů a muslimů. Biskup Zakaria popisuje ústavu jako „dílo fundamentalistických muslimů“ a říká: „Už za časů prezidenta Mubaraka bylo obtížné získat povole-

ní k opravě kostela, ale teď to bude jistě obtížnější. A bude to ještě horší pro šíitské muslimy, bahaisty, buddhisty a jiné, kteří ústavou ještě nejsou uznáni.“ Z protestu proti islamistickému obsahu koptská ortodoxní církev v dubnu 2012 opustila rozhovory o ústavě. Zástupci koptské katolické a protestantské církve a sekulární egyptské strany následovali tento příklad. Z pohledu biskupů se stanou v letošním

Ústavní proces, který měl největší a vojensky nejsilnější arabskou zemi uspořádat a sjednotit, hrozí, že se diktátorsky zhroutí a zemi rozdělí. V této situaci náleží Západu, zvláště Washingtonu, snad rozhodující role. Prezident Spojených států Obama ale vsadil v „Arabellionu“ na Muslimské bratrstvo jako řídicí faktor v oblasti. Bratrstvo bylo ve skutečnosti založeno v Egyptě roku 1928 Hassanem

Biskup Ibrahim Isaac Sidrak, nový patriarcha katolických koptů

roce konané parlamentní volby projevem nedůvěry k nové ústavě a zacházení vlády s ní. Biskup William zdůraznil: „Lidé by měli bojovat za svá práva. Církve nemůže mluvit jejich jménem, ale můžeme lidi pomocí našich výborů pro spravedlnost a mír na tato témata upozorňovat.“

Mursí a Muslimské bratrstvo lžou, když mluví o demokracii. Ale podle příkazů Koránu zacházejí s těmito lžemi korektně. Půl tuctu súr přikazuje klamání, když to je ve prospěch islámu. Umění přetvářky a klamání má své jméno: Taqiyya. Toto umění se má podle velkých islámských učenců používat tehdy, když jde o usmíření mezi muslimy, ve válce proti nevěřícím a k ukonejšení žen. Totéž Mursí použil při svých rozhovorech se západními politiky. Na Nilu se to ale ví. Nepokoje budou trvat ještě dlouho. Neexistuje žádná jednota Egyptanů. Také v ostatních zemích, v nichž vedlo „arabské jaro“ k převratům, se dostali k moci islamisté. Pokoušejí se zřídit náboženský stát, nebo alespoň „islámskou demokracii“. V Tunisku, kde „arabské jaro“ začalo, nepokoje a pouliční boje po vraždě liberálního vůdce opozice propukly znovu. Jako v Egyptě nechtějí především mladí lidé islamistickou diktaturu.

Egypt stojí na křižovatce. Jedna cesta vede ke svobodě demokracie, druhá do islamistické diktatury a třetí do chaosu.

al Banna a používá buňky a síť ve všech arabských zemích. Ale jejich vliv se přeceňuje. A vliv internetu ve městech, zvláště u mladých lidí s jejich mobilními telefony a laptopy se podceňuje. Informace působí natrvalo osvobozujícím účinkem. Uzavřené myšlení Muslimského bratrstva vede do diktatury, otevřená informační společnost hledá demokracii. To mnohým arabským potentátům není po chuti. Ale před touto alternativou stojí Egypt a ve střednědobé lhůtě také arabský svět.

Nebylo by to poprvé, co Washington odsunul Blízký východ ze zřetele. Tady naráží také reálná politika na známé hranice mezi zájmy v popředí a lidskými právy. Vždyť to, co se už dnes ví o ústavě, stačí dostatečně k tomu, aby se mohlo říci, že lidská práva v zemi na Nilu co nejdříve budou jenom fixní ideou pro nevěřící. Proti tomuto vývoji bojují nyní opravdoví revolucionáři této „Arabellion“.

Mohou mít většinu ve velkých městech, na venkově jsou pravděpodobně muslimští bratři více zakořeněni. Ještě se islamisté vyhýbají přímé konfrontaci. Syrský scénář je nepravděpodobný a každopádně vzdálený. Ale bez boje islamisté svoji kořist nevydají. Ale ani opravdoví revolucionáři nemají už co ztratit. Život pod bičem radikálního islámu a v hospodářské bídě není opravdu hodný usilování.

Z Der Fels 3/2013 přeložil -mp-

Katechismus andělů (20)

ANDĚLÉ JAKO VYCHOVATELÉ DUCHOVNÍHO ŽIVOTA

Je normální rozdělovat duchovní život do tří vzestupných fází?

Autoři rozlišují obecně tři fáze duchovního života: cesta očistná pro začátečníky, cesta osvětlení pro pokročilé a cesta sjednocující pro dokonalé. Ačkoliv je třeba se vyvarovat umělého oddělování těchto různých fází, můžeme nicméně toto rozlišování pro jeho zřetelnost užívat.

Jaká je souvislost mezi anděly a naším duchovním životem?

Jestliže rozlišujeme činnost vlastní andělům strážným – kterou budeme ještě studovat odděleně –, je třeba v našem životě rozlišit tři fáze neboli cesty, na kterých zasahují andělé: cestu očistnou, cestu osvětlení a cestu sjednocující; těm odpovídají tři činnosti andělů: očišťování, osvětlení a sjednocení. Je to učení Pseudo-Dionysia Areopagity v jeho traktátu *O nebeské hierarchii* (kap. 10, §1).

ANDĚLÉ A OČISTNÁ CESTA

Jaká je úloha andělů na očistné cestě?

Úlohou andělů na očistné cestě neboli na asketické úrovni duchovního života je především pomáhat nám překonávat hřích a satanovy léčky, jak je to jasně vyjádřeno v příběhu o mladém Tobiašovi zázračně podporovaném během cesty jeho nebeským průvodcem (Tob 6). Tobiaš je ochráněn před velikou rybou, která se ho pokoušela polknout. Potom anděl označil na jeho ochranu léčivé části rozřezané ryby. Nakonec Rafael poučuje Tobiaše, jak se předem ochránit před tělesnou žádostivostí, když se má přiblížit k Sáře. Celé vyprávění je poučením o praktickém zdrženlivosti v manželství (6,16). Touto epizodou se dáva najevo přítomnost andělů v asketickém životě pro očišťování vášní. Nezbytné a mnohdy bolestné očišťování duše za pomoci andělů je také znázorňováno skrze trest Heliadora, bičovaného anděly za znesvěcení chrámu (2 Mak 3,26), nebo skrze tři mládence v ohnivě peci, které anděl osvobodil z ohnivých plamenů (Dan 3,49-50): modlit-

ba v misále, která doprovází tuto četbu, prosí, abychom také my byli osvobozeni od plamene neřestí.

Jak vymezit způsob, jakým jsou andělé činní na této očistné cestě?

Očišťování, jehož se svatí andělé stávají služebníky, ničí v hloubi srdce clonu neprůhledné smyslovosti, která odporuje božské jednotě. Jen proto zakouší duše mnohdy stav velké prázdnoty, jako kdyby v ní někdo zlomil to, na co nejvíce spoléhala: její já. Tak Bůh připravoval Izaiáše na jeho posláni proroka: jeden ze serafínů se šesti křídly, jehož jméno znamená „hořící“, vzal na oltáři žhavý uhlík a dotkl se prorokových úst, neboť jeho posláni vyžadovalo dokonalou čistotu. Právě tuto očistnou činnost andělů má na mysli svatý Řehoř z Nyssy, když komentuje verš z Písni písní: „[Strážci hradeb] zbili mne, zranili mne, přehoz mi strhli.“ (Pis 5,7) Svatý učitel vysvětluje, že strážci symbolizují serafíny, rány znamenají dotyky andělů a stržený přehoz kontemplaci bez překážek. (PG, t. 44, 1037A)

ANDĚLÉ A CESTA OSVÍCENÍ

Proč andělé zasahují na cestě osvětlení?

Sám Duch Svatý, nazývaný v liturgii *Lux beatissima* [Světlo nejblaženější], by samozřejmě stačil na to, aby zaplavil křesťanskou duši dostatečnou jasností božského světla. Ale Bůh shledal, že je přiměřenější jeho moudrosti a celkové ekonomii jeho milosti, aby svá stvoření přidružil k vládě své prozřetelnosti. Celá metafyzika katolicismu je obsažena v této myšlence účasti a zprostředkování, kde se vylití světla šíří soustřednými kruhy od nejvyšších tvorů až po nepatrné.

Jak andělé zasahují na cestě osvětlení?

Vyslechneme svatého Řehoře Nazianzského, církevního Otce a učitele ze 4. století: „Bůh je první světlo, nepřístupné a nevýslovné [...]. Druhé světlo je anděl, emanace, neboli účast na prvním světle [...]. Nevím, jestli má účast na osvětlení podle stupně své přirozenosti, nebo jestli každý dostane své místo podle míry své-

ho osvětlení.“ (*Proslovy* XL, 5: PG, t. 36, 363B) Povšimněme si myšlenky opakované Pseudo-Dionysiem Areopagitou a později svatým Tomášem, že totiž hierarchie vzhledem k přirozenosti určuje řád zprostředkování: *Vyšší podstaty rozšiřují svůj vliv na nižší podstaty úměrně k části, jakou se každá z nich podílí na Božím díle.* (srov. Pseudo-Dionysius Areopagita: *O nebeské hierarchii* XIII, 3) Skrze nezištné dispozice Boží prozřetelnosti a jako výraz nekonečné šlechetnosti Boží se andělské mocnosti osvětlené prvním Světlem [Bohem] stávají pramenem osvětlení. Tuto myšlenku rozvíjí svatý Řehoř Nazianský: „Můžeme-li říci něco ke chvále andělů, říkáme, že jsou osvětleni shora velice čistým osvětlením, jedni tak a jiní onak podle svého stupně; [...] pronikají všude [...] a přivádějí všechny k jednotě pod jediným vedením Stvořitele všeho.“ (*Proslovy* XXVIII, 31: PG, t. 36, 72)

Můžeme mít zkušenost s tímto osvětlením?

Chť *pocítit* milost je vždy plané a nebezpečné. Jednání satana může snadno proniknout do citových zálib a ponořit duši do iluze, která ji přináší smrtelnou zálibu v sobě samé. Avšak, jestliže se nadpřirozené vymyká svou povahou oblasti citovosti, není méně pravdivé, že řád našeho posvěcení odkazuje na láskyplnou a skrytou – nicméně velmi skutečnou – službu andělských sil. Určitá nauka nemá být přijímána s vírou, protože zde existuje osobní zkušenost, ale protože náleží k učení Tradice. A právě Otcové a učitelé Církve s obdivuhodnou nepřetržitostí zdůrazňují tuto osvětlující úlohu andělů. Zatímco ďáblové se snaží útočit na nás skrze impulzy našich pudů a naší představivosti, andělé (způsobem, jaký jsme popsali výše) vlévají do duše trochu světla, z kterého se oni sami dokonale těší ve vidění Boha. Tím, že odhalují duši něco z krásy Boha, kterou by chtěli vidět, jak je milována, probouzejí v této duši žhavou žízeň milovat Boha a přivádějí ji něžně až na práh božské jednoty. Svatý Řehoř z Nyssy to vysvětluje tak, že připisuje andělům roli „přátel Snoubence“, kteří přivádějí snoubenku (duši) až ke svatebnímu pokoji, kde se ona mysticky sjednocuje se Slovem: „Poté, co přátel Snoubence, kteří připravují neposkvrněný manželský pokoj a tvoří

Na slovíčko

Trest smrti! – zaznívá jasná odpověď těch, kdo jsou konfrontováni s hrůznými zločiny. Jedna z bestiálních vražd, která opět pozdvihla vlnu hlasů pro trest smrti, se odehrála nedávno v jednom našem městě. Mladík svou oběť, dívku, vyhodil z okna mansardy „ve zkratu“ či „afektu“, jak hřích a přímý zásah satana někdy nazývají ti, kdo se, často již sami kvůli sobě, obávají přiznat jeho působení či existenci.

Poté, co zjistil, že dívka na dlažbě dvora ještě žije, zavlekl umírající zpět do místnosti, přizval a donutil k dokončení vraždy další dva mladíky. Tělo pohodili do odpadkového kontejneru, který chodíval jeden ze zločinců ještě kontrolovat. Bylo sešrotováno popelářským vozem a později nalezeno na skládce.

Ihned se vyrojily názory a dohady zdůrazňující polehčující okolnosti: Vrah neunesl pomluvu týkající se jeho osoby, jeho rozhodování a reakce ovlivnily drogy, strach z prozrazení a nutnost odstranit nepohodlného svědka. Mimoto dopis matky vraha, který poslala rodičům a příbuzným zavražděné dívky, jímž se snaží omluvit za zločin svého syna, ukazuje na rezignaci rodičů podporovat sebevychovu vlastního syna; klade až bolestně skrytou podotázku: „Kde a co jsme zanedbali v jeho výchově?“

V tuto chvíli dochází sluchu odborníci, kteří hledají a nacházejí patologické vrozené či získané sklony osobnosti kru-

KATECHISMUS ANDEĽŮ

– dokončení ze str. 12

doprovod nejčistší snoubenky, dosvědčili krásu duše, ukazují jí nádheru královského lože, aby v ní vzbudili více touhy po božském životě a po svatém sjednocení s Bohem.“ (*Hom. Cant. 6: PG, t. 44, 897 D*)

Tak svatí andělé, kteří jsou v cíli, odhalují tajemně pravdu Božích příslibů těm, kteří putují časem. Poněvadž mají dokonalé poznání cíle, hoří touhou odhalit nám během celého našeho strastiplného stoupání do nebe jeho nádheru: je možné, aby tato péče nebyla podbarvena radostí?

(Pokračování)

Přeložili ing. Antonín Džbáněk
a P. Štěpán M. Filip OP

tého vraha, jež by mohly přičitatelnost jeho činu zmírnit.

Zde se často liší pojetí práva, hříchu, trestu, odplaty a spásy duše ve společnosti, která je bohatá, bezpečnostně, policejně a vojensky lépe zajištěná, od pojetí chudších a méně „zabezpečených“ částí světa. Alespoň na první pohled, protože názor na právní společenskou odplatu za takovouto vraždu není jednotný ani mezi křesťany, ani mezi buddhisty či hinduisty. Pouze právo islámských a prvotních kultur zde mluví jednoznačně pro trest smrti.

Církev vždy zdůrazňovala starozákonní příkázání „nezabiješ“ v souladu s judaistickým kodexem, v němž byl trest smrti stvrzen Bohem jako zákonný trest za vraždu, za rouhání, modloslužbu, za práci v sobotu, za únos, za homosexuální chování (o pedofilii už vůbec nemluvě), za bestialitu, čarodějnictví, za uhození či zranění matky nebo otce a za cizoložství.

Zvlášť pozoruhodný je ovšem příběh o bratrovraždě, již se dopustil Kain, především popis jeho trestu. Bůh na něho vkládá zvláštní znamení, aby nebyl nikým zabit a takto hrozně nesl svůj pozemský trest...

Hereticky ostré odlišování představy Boha starozákonního, plného hněvu a pomsty, představy podávané jako výsledek polidšťujících představ o Bohu, a Boha Otce, plného milosrdenství, zdaleka nemůže obstát ve světle učení a skutků Ježíše Krista.

Ihned v prvním kázání o Království náš Pán Ježíš vynáší dokonce vyšší tresty z titulu vyšší spravedlnosti, která přesahuje spravedlnost zákoníků a farizeů: například již jen žádostivý pohled na ženu označuje za cizoložství, a za to přece je trest ukamenováním – trest smrti. A tento trest Ježíš dokonce ještě zpřísňuje: mluví o následcích přestoupení Dekalogu, jež vedou k odsouzení ke smrti věčné.

Před ní právě varuje Ježíš cizoložnici, jak čteme u svatého Jana, vybízí ji k opuštění cesty hříchu, vzápětí co ji vytrhl z pozemského trestu smrti. Vždyť zcela v jeho intencích prohlašuje Apoštol národů, že ani nečistí, ani modláři, ani změkčilci, ani chlapcomilci, ani cizoložníci nebudou mít podíl v Božím království. Vzá-

pětí ovšem dodává, že takovými někteří z nich bývali – v tomto případě z Korintských – ale dali se obmýt křestní vodou, poslechli výzvy, se kterou Ježíš od trestu smrti propouští.

Na pohřbu oné zavražděné dívky jsme mohli vidět nad rakví na zdi visící kříž s tělem Kristovým. Kříž učitele odpuštění a milosrdenství, jež nás, obrácené, učí neoplácet zlým za zlé, nebát se smrti pozemské s výhledem na blaženou nebeskou odměnu. Sám nezabíjel, i když s pozemskými i duchovními mocnostmi mohl i v poslední chvíli zabránit své smrti. Zemřel, abychom my věřící v něm měli život věčný.

Jaká však má mít měřítko křesťan žijící ve společenství Ducha Svatého, kde těžké hříchy jsou minulostí, měřítko pro ty kdo se buď vydali cestou vedoucí z tohoto společenství, nebo ještě putují mimo ně, cestou, na níž se těchto smrtelných hříchů dopustili, a směřují k zavržení, ke ztrátě společenství s Božím Synem a s jeho Církví?

K takovému křesťanu – spíše z bohatých a „bezpečných“ zemí světa – zaznívají papežská slova z encykliky *Evangelium vitae*: „Dnešní společnost má přece možnosti, jak se bránit účinně kriminalitě tak, že provinilce zneškodní, aniž by mu zcela uzavírala cestu k nápravě... Musí být pečlivě zvažován a vybírán druh a způsob trestu a není možné odsuzovat provinilce k nejvyššímu trestu, totiž trestu smrti, nejedná-li se o případ absolutní nezbytnosti, totiž o případ, kdy se společnost nemůže bránit jinak. Dnes již, díky vhodnějšímu uspořádání trestního systému, se tyto případy vyskytují velmi zřídka, pokud vůbec.“

A v *Summa Theologiae II-II, q. 64, a. 2, ad 3* svatý Tomáš píše: „Kdykoliv však zabítím zlých nehrozí nebezpečí dobrým, nýbrž spíše ochrana a spása, tu dovoleně mohou být zabiti.“

Vždy má ovšem být nablízku prostředník Ježíšova milosrdenství: kněz s nabídkou svátosti pokání, která každého zločince, podobně jako zmíněné Korintské, uvede do společenství Církve vítězné či očišťované.

P. Oldřich

Pondělí 29. 4. 2013: 6:05 Octava dies (717. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Karmelitky z Nenshatu **6:50** Terra Santa News: 24. 4. 2013 **7:10** Putování modrou planetou: Indonésie – země bez hranic **7:55** Přejeme si... **8:10** Post Scriptum s P. Jiřím Topenčíkem **8:25** Pro vita mundi (22. díl): Ondřej Prokop **9:10** Jezuité o: Etika v podnikání **9:30** Děti Ventanas **10:00** BET LECHEM – vnitřní domov (14. díl): Richard Čemus, SJ **10:15** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **10:50** O létajícím farářích **11:00** NOEkreace (180. díl) **11:15** Cirkus Noeland **11:45** Bible pro nejmenší: Šalamoun **11:50** Sedmihlásky: U Kobylské skály **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Quanti Minoris na Dostavníku 2012 [P] **13:20** Farnost Monastur **13:40** Octava dies (717. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:10** Šovaneček **14:35** Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM – Zodpovědnost a volba **15:40** V souvislostech (8. díl) **16:00** Ich bin: Já jsem **17:00** NOEparáda (213. díl) [L] **18:05** Kamarádi **18:15** Polabský lužní les **18:30** Bible pro nejmenší: Eliáš **18:35** Sedmihlásky: U Kobylské skály **18:40** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (4. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **19:00** Ars Vaticana (1. díl) **19:10** Přejeme si... **19:45** Na koberečku (60. díl) **20:00** Příběhy odvahy a víry: Babička Věra (4. díl): Láska a Naděje **20:30** Klapka s... (60. díl) [P] **21:35** Sv. Vojtěch a Václav – předchůdci našich evropských cest **22:45** NOEkreace (180. díl) **22:55** Octava dies (717. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:30** Kulatý stůl: Záchrana kostela v Trmicích **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Úterý 30. 4. 2013: 6:05 L'Orfeo baroque orchestra **7:30** 22 hlav **8:10** Jezuité o: Etika v podnikání **8:30** Outdoor Films s Petrem Horkým (15. díl) **10:05** Octava dies (717. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:35** Sv. Vojtěch a Václav – předchůdci našich evropských cest **11:40** Sedmihlásky: U Kobylské skály **11:45** Bible pro nejmenší: Eliáš **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Platinové písničky (45. díl): Dechovka **12:40** Ars Vaticana (1. díl) **12:50** Farnost Monastur **13:05** Eucharistie: Chléb a ryby **13:35** V zákulisí **14:10** Kulatý stůl: Záchrana kostela v Trmicích **15:40** Plavební stupeň Přelouč **16:00** Putování modrou planetou: Indonésie – země bez hranic **16:45** Přejeme si... **17:00** Příběhy odvahy a víry: Babička Věra (4. díl): Láska a Naděje **17:30** Bludička lásky **17:45** BET LECHEM – vnitřní domov (14. díl): Richard Čemus, SJ **18:00** Cirkus Noeland **18:30** Bible pro nejmenší: Daniel **18:35** Sedmihlásky: U Kobylské skály **18:45** Dávní hrdinové: Připravit, pozor, pal! **19:15** NOEkreace (180. díl) **19:25** Jánošíkove dni 2012 **19:40** Zpravodajské Noeviny (484. díl): 30. 4. 2013 [P] **20:00** Bez hábitu (10. díl): Kapucíni **20:55** Terra Santa News: 24. 4. 2013 **21:15** Ich bin: Já jsem **22:15** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (75. díl) **23:40** Post Scriptum s P. Jiřím Topenčíkem **0:00** Přejeme si... **0:15** Zpravodajské Noeviny (484. díl): 30. 4. 2013 **0:30** Dobrý pastýř **0:55** Budu pomáhat: Lékořice **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Středa 1. 5. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (484. díl): 30. 4. 2013 **6:20** Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM – Zodpovědnost a volba **7:25** NOEkreace (180. díl) **7:35** Cypriánův kraj **7:50** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (75. díl) **9:15** Pro vita mundi (22. díl): Ondřej Prokop **10:00** Jezuité o: Etika v podnikání **10:20** Stavitelé měst **10:30** Generální audience [L] **12:00** Polední modlitba **12:05** Až na konec světa **13:05** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (4. díl): autor

a průvodce Marek Orko Vácha **13:25** Ars Vaticana (1. díl) **13:40** Post Scriptum s P. Jiřím Topenčíkem **13:55** Joint náš každodenní **14:05** Klapka s... (60. díl) **15:05** Na koberečku (60. díl) **15:15** Kamarádi **15:25** Karmelitky z Nenshatu **15:40** Zpravodajské Noeviny (484. díl): 30. 4. 2013 **16:00** NOEparáda (213. díl) **17:00** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **18:00** Octava dies (717. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Bible pro nejmenší: Jonáš **18:40** Sedmihlásky: U Kobylské skály **18:45** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **19:20** Terra Santa News: 1. 5. 2013 [P] **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** BET LECHEM – vnitřní domov (15. díl): Petronilla Čemus **20:15** Viola a Augustin Svobodovi – Může věřit celá rodina? [P] **21:15** NOEkreace (180. díl) **21:25** Šovaneček **22:00** Večer chval (25. díl): Chválová kapela od sv. Filipa a Jakuba ze Zlína **23:10** Nadace Divoké husy **23:25** Generální audience papeže **0:00** L'Orfeo baroque orchestra **1:20** Poslech Radia Proglas [L].

Čtvrtek 2. 5. 2013: 6:05 Jánošíkove dni 2012 **6:20** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (4. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:40** Záznamek Roberta Hliněnského **7:10** BET LECHEM – vnitřní domov (15. díl): Petronilla Čemus **7:25** Platinové písničky (45. díl): Dechovka **7:55** Terra Santa News: 1. 5. 2013 **8:15** Příběhy odvahy a víry: Babička Věra (4. díl): Láska a Naděje **8:45** Bez hábitu (10. díl): Kapucíni **9:40** Farnost Monastur **10:00** Kulatý stůl: Záchrana kostela v Trmicích **11:30** Přejeme si... **11:45** Bible pro nejmenší: Jonáš **11:50** Sedmihlásky: U Kobylské skály **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Outdoor Films s Petrem Horkým (15. díl) **13:40** Generální audience papeže **14:15** Přejeme si... **14:30** Pro vita mundi (22. díl): Ondřej Prokop **15:15** 22 hlav **16:00** Zpravodajské Noeviny (484. díl): 30. 4. 2013 **16:15** Eucharistie: Kráčet po vodě **16:45** V zákulisí **17:20** Děti Ventanas **17:45** NOEkreace (180. díl) **18:00** Dávní hrdinové: Připravit, pozor, pal! **18:25** Sedmihlásky: U Kobylské skály **18:30** Bible pro nejmenší: Kde je Ježíš? **18:40** Ars Vaticana (2. díl) **18:50** Putování modrou planetou: Indonésie – země bez hranic **19:30** Budu pomáhat: Letní dům **19:40** Zpravodajské Noeviny (485. díl): 2. 5. 2013 [P] **20:00** Jak potkávat svět s [L] **21:25** Kus dřeva ze stromu: Dub **22:00** Post Scriptum s Mons. Vojtěchem Cikrlem [P] **22:15** O létajícím farářích **22:25** Octava dies (717. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:05** Dobrý pastýř **23:30** Cypriánův kraj **23:45** Zpravodajské Noeviny (485. díl): 2. 5. 2013 **0:05** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **1:00** Poslech Radia Proglas [L].

Pátek 3. 5. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (485. díl): 2. 5. 2013 **6:20** NOEkreace (180. díl) **6:30** NOEparáda (213. díl) **7:35** Šovaneček **8:00** Hlubinami vesmíru s Janem Kondziolkou **8:45** Kamarádi **8:55** Viola a Augustin Svobodovi – Může věřit celá rodina? **10:00** Na koberečku (60. díl) **10:10** Klapka s... (60. díl) **11:15** Umění sklářských mistrů **11:45** Bible pro nejmenší: Kde je Ježíš? **11:50** Sedmihlásky: U Kobylské skály **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Přejeme si... **12:20** Bez hábitu (10. díl): Kapucíni **13:15** Ars Vaticana (2. díl) **13:25** BET LECHEM – vnitřní domov (15. díl): Petronilla Čemus **13:45** Quanti Minoris na Dostavníku 2012 **14:05** Hornolidečko – Valašské Příkazy **14:10** Bludička lásky **14:25** 44 let novickou **14:50** Salesiánský magazín **15:05** Cypriánův kraj **15:20** Jánošíkove dni 2012 **15:35** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (4. díl): autor a průvodce Marek

Orko Vácha **16:00** Zpravodajské Noeviny (485. díl): 2. 5. 2013 **16:15** Outdoor Films s Petrem Horkým (15. díl) **17:45** Kamarádi **18:00** Cirkus Noeland **18:30** Bible pro nejmenší: Ježíš kráčí po vodě [P] **18:40** Sedmihlásky: U Kobylské skály **18:45** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **19:40** Kus dřeva ze stromu: Dub **20:00** Kulatý stůl: 100. výročí narození Josefa Zvěřiny [L] **21:30** Den pro agapé (1. díl): s otcem Josefem Zvěřinou [P] **22:55** Nedělní čtení: 6. neděle velikonoční [P] **23:25** Přejeme si... **23:40** Terra Santa News: 1. 5. 2013 **0:05** Eucharistie: Kráčet po vodě **0:35** V zákulisí **1:05** Poslech Radia Proglas [L].

Sobota 4. 5. 2013: 6:05 Hornolidečko – Valašské Příkazy **6:10** Post Scriptum s Mons. Vojtěchem Cikrlem **6:25** Eucharistie: Kráčet po vodě **6:55** V zákulisí **7:25** 22 hlav **8:05** Jezuité o: Etika v podnikání **8:25** BET LECHEM – vnitřní domov (15. díl): Petronilla Čemus **8:40** Cirkus Noeland **9:10** Sedmihlásky: U Kobylské skály **9:15** Dávní hrdinové: Připravit, pozor, pal! **9:45** NOEparáda (213. díl) **10:45** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **11:40** Cypriánův kraj **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [P] **12:10** Zpravodajské Noeviny (485. díl): 2. 5. 2013 **12:25** Nedělní čtení: 6. neděle velikonoční **12:55** Přejeme si... **13:10** Příběhy odvahy a víry: Babička Věra (4. díl): Láska a Naděje **13:45** Jak potkávat svět s **15:05** Terra Santa News: 1. 5. 2013 **15:25** Platinové písničky (45. díl): Dechovka **16:00** NOEkreace (180. díl) **16:10** Salesiánský magazín **16:25** Budu pomáhat: Letní dům **16:45** Bez hábitu (10. díl): Kapucíni **17:40** Karmelitky z Nenshatu **18:00** Modlitba růžence se Svatým Otcem [L] **19:00** Hudební magazín Mezi pražci [P] **19:45** V souvislostech (9. díl) [P] **20:00** Hlubinami vesmíru [P] **20:45** V pohorách po horách – Krúpova hoľa [P] **20:55** Život na konci života [P] **22:30** Farnost Monastur **22:45** Bludička lásky **23:00** Noční univerzita: P. Amedeo Ferrari, OFM – Zodpovědnost a volba **0:05** Quanti Minoris na Dostavníku 2012 **0:25** Dobrý pastýř **0:50** Plápolý ohňa **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Neděle 5. 5. 2013: 6:15 Karmelitky z Nenshatu **6:30** Jánošíkove dni 2012 **6:45** Ars Vaticana (2. díl) **7:00** Jak potkávat svět s **8:20** Kde končí Evropa I.: Balkán: Sarajevo, Bělehrad, Záhřeb **9:15** Příběhy odvahy a víry: Babička Věra (4. díl): Láska a Naděje **10:00** Mše svatá na Svatopetrském náměstí pro arcibiskupství [L] **11:45** Na koberečku (60. díl) **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (9. díl) **12:35** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:25** Platinové písničky (46. díl): Dechovka **14:00** Hlubinami vesmíru **14:45** Budu pomáhat: Letní dům **14:55** Viola a Augustin Svobodovi – Může věřit celá rodina? **16:00** NOEkreace (181. díl) [P] **16:10** Muzeum Kysuckej dediny vo Výchylkovce **16:30** Dávní hrdinové: Plavat nebo zemřít **16:55** Sedmihlásky: Ej, rano, rano **17:00** Cirkus Noeland [P] **17:30** To nejlepší z 20. celostátní přehlídky zájmové umělecké činnosti studentů církevních škol [P] **19:10** BET LECHEM – vnitřní domov (15. díl): Petronilla Čemus **19:25** Kouzlo strun **19:40** Přejeme si... [P] **20:00** Octava dies (718. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Den pro agapé (2. díl): s otcem Josefem Zvěřinou [P] **21:45** V souvislostech (9. díl) **22:05** Bez hábitu (10. díl): Kapucíni **23:00** Nedělní čtení: 6. neděle velikonoční **23:30** Ars Vaticana (2. díl) **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **23:50** Z Nurse in Sampor **0:05** Zpravodajský souhrn týdne **0:55** Cypriánův kraj **1:10** Poslech Radia Proglas [L].

Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a obláti Panny Marie Neposkvrněné srdečně zvou na **DOCHÁZECÍ EXERCICE** na téma „**Ten poklad máme v nádobě hliněné**“ (2 Kor 4,7) s **P. Martinem Sedloněm OMI** ve dnech **15. 5. – 18. 5. 2013** (duchovní obnova a příprava na oblátskou pouť).

Program: Středa 15. 5. – začátek farní mše svaté v 17 hod.
• 18–19.30 hod. přednáška.

Čtvrtek 16. 5. – pátek 17. 5. – 9–11.30 hod. dopolední blok
• 11.30–14 hod. prostory Emauz k dispozici k osobní meditaci, duchovnímu rozhovoru, občerstvení z vlastních zásob
• 14–16 hod. odpolední blok
• 17 hod. farní mše svatá s tematickou promluvou
• 18–19.30 hod. setkání s dotazy nejen k tématu.

Sobota 18. 5. – v 10 hod. mše svatá – oblátská pouť.
Je možné se zúčastnit i jen jakékoli části programu.

P. Anthony Saji VC – PROMLUVY A MŠE SVATÉ S MODLITBOU ZA UZDRAVENÍ

Srdečně zveme na setkání s Ježíšem v rámci promluv a mší svatých s modlitbou za uzdravení s P. Anthonyem, indickým misionářem působícím ve východní Africe, nástupcem P. Billa.

Program: 6. 5. v 18 hod. – Milevsko, bazilika Navštívení Panny Marie
• **7. 5. v 17.30 hod.** – Zašová, kostel Navštívení Panny Marie
• **8. 5. ve 14 hod.** – Třebíč, kostel sv. Martina
• **9. 5.–11. 5.** – Plzeň, lidové misie pro plzeňskou diecézi, kostel sv. Jana Nepomuckého. **Bližší informace** na www.cz.frbill.net, tel. 606 627 636, e-mail: anthony2010@seznam.cz.

SVATÁ HORA – KVĚTEN 2013

LITURGIE, KULTURNÍ AKCE:

- **9. 5. Nanebevstoupení Páně.** Mše svaté v 7, 9, 11 a 17 hodin.
- **24. 5. Noc kostelů.** Tradiční večer otevřených chrámů.
- **25. 5. Pouť Matice svatohorské.** Mše svatá v 10 hodin. Následuje výroční členská schůze v refektáři kláštera.
- **30. 5. Těla a Krve Páně.** Mše svaté v 7, 9, 11 a 15.30 hodin.

DUCHOVNÍ CVIČENÍ:

- **30. 4. – 4. 5. Poklad víry máme v nádobě hliněné.** Vede P. Martin Sedloň OMI.
- **6. – 10. 5. Rozjímání se zakladateli řádů a kongregací.** Vede P. Zdeněk Šilhánek CSsR.
- **11. – 15. 5. Eucharistie – chvála Boží.** Vede Mons. Aleš Opatrný.
- **20. – 24. 5. Jak prohloubit svůj duchovní život.** Vede P. Josef Michalčík CSsR.
- **27. – 31. 5. Život z víry.** Vede P. Jan Sokulski CSsR.

Zveme Vás opět na každoroční **DUCHOVNÍ POUŤ ZA NOVÁ KNĚŽSKÁ A ŘEHOLNÍ POVOLÁNÍ K PANNĚ MARII – ROSA MYSTICA do Montichiari – Fontanelle.** **Odjezd: 3. 5. 2013 v 18.00 hod. z Brna • Příjezd: v neděli 5. 5. 2013 v 6.00 hod. do Brna.** Duchovní doprovod: P. Jaroslav Stříž. **Přihlášky:** Jarmila Machů, Sěhradice č. 173, tel. 577 138 029 nebo 737 186 039. **Cena:** 1 700 Kč. Velmi spěchá. Možnost slevy.

Lipový kříž – Společnost pro kulturní identitu Vás zve na **přednášku Víta Cigánka MÁME RÁDI ZVÍŘATA**, která se bude konat v **úterý 7. května 2013 v 18 hodin** v sále 318, 3. patro, Český svaz vědeckotechnických společností, Novotného lávka 5, Praha 1.

Liturgická čtení

Neděle 28. 4. – 5. neděle velikonoční
1. čt.: Sk 14,21b–27
Ž 145(144),8–9.10–11.12–13ab
Odp.: srov. 1 (*Budu velebit tvé jméno, můj Bože, králi.* Nebo: *Aleluja.*)
2. čt.: Zj 21,1–5a
Ev.: Jan 13,31–33a.34–35
Slovo na den: Milujte, jak jsem já miloval.

Pondělí 29. 4. – svátek sv. Kateřiny Sienské
1. čt.: 1 Jan 1,5–2,2
Ž 103(102),1–2.3–4.8–9.13–14.17–18a
Odp.: 1a (*Veleb, duše má, Hospodina.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Mt 11,25–30
Slovo na den: Pojďte ke mně, všichni, kdo se lopotíte.

Úterý 30. 4. – nez. památka sv. Zikmunda nebo sv. Pia V.
1. čt.: Sk 14,19–27
Ž 145(144),10–11.12–13ab.21
Odp.: srov. 12a (*Ať tvoji zbožní, Hospodine, vypravují o slávě tvé vznešené říše.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 14,27–31a
Slovo na den: Svůj pokoj vám dávám.

Středa 1. 5. – nez. památka sv. Josefa, Dělníka
1. čt.: Sk 15,1–6
Ž 122(121),1–2.3–4a.4b–5
Odp.: srov. 1 (*Do domu Hospodinova půjdeme s radostí.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 15,1–8
Slovo na den: Aby nesla ovoce ještě více.

nebo čtení vlastní (při slavení památky):
1. čt.: Gn 1,26–2,3
nebo Kol 3,14–15.17.23–24
Ž 90(89),2.3–4.12–13.14+16
Odp.: 17c (*Pane, dej zdar práci našich rukou!* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Mt 13,54–58
Slovo na den: Do svého domova.

Čtvrtek 2. 5. – památka sv. Atanáše
1. čt.: Sk 15,7–21
Ž 96(95),1–2a.2b–3.10
Odp.: 3 (*Vypravujte mezi všemi národy o Hospodinových dívech.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 15,9–11
Slovo na den: Aby moje radost byla ve vás.

Pátek 3. 5. – svátek sv. Filipa a Jakuba
1. čt.: 1 Kor 15,1–8
Ž 19(18),2–3.4–5
Odp.: Řím 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 14,6–14
Slovo na den: Kdo viděl mne, viděl Otce.

Sobota 4. 5. – ferie
1. čt.: Sk 16,1–10
Ž 100(99),1–2.3.5
Odp.: 1 (*Plesejte Hospodinu, všechny země.* Nebo: *Aleluja.*)
Ev.: Jan 15,18–21
Slovo na den: Svět by miloval to, co mu patří.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

27. DUBNA – 4. KVĚTNA 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 28. 4.		PO 29. 4.		ÚT 30. 4.		ST 1. 5.		ČT 2. 5.		PÁ 3. 5.		SO 4. 5.	
Antifona	518	582	1741	1961	518	582	1357	1509	1734	1953	1673	1892	518	582
Žalm	783	881	786	884	783	881	783	881	783	881	786	884	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	518	582	1742	1961	518	582	1325	1467	1734	1953	1673	1893	518	582
Antifony	587	660	1742	1962	843	946	1325	1468	874	979	1359	1512	906	1014
Žalmy	813	914	813	914	843	946	813	914	874	980	813	914	906	1014
Krátké čtení a zpěv	587	661	1743	1962	594	669	1326	1468	1735	1954	1674	1512	607	683
Antifona k Zach. kantiku	588	661	1355	1507	1356	1508	1358	1510	1735	1954	1360	1512	607	683
Prosby	588	661	1744	1963	595	669	1326	1469	1724	1943	1675	1512	607	683
Závěrečná modlitba	588	662	1355	1507	1356	1508	1358	1510	1359	1511	1360	1513	608	684
Modlitba během dne:														
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583	519	583
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584	519	584
Žalmy	818	919	833	935	849	953	863	968	879	985	895	1003	911	1019
Krátké čtení	589	662	1745	1964	596	670	599	674	602	677	1676	1895	608	684
Závěrečná modlitba	588	662	1355	1507	595	670	599	673	602	677	1360	1513	608	684
Nešpory:	SO 27. 4.													
Hymnus	517	581	517	581	1746	1965	517	581	1325	1467	1736	1955	1677	1897
Antifony	585	659	590	663	1747	1966	853	957	1328	1471	884	990	1360	1513
Žalmy	808	908	823	924	1747	1966	853	957	1761	1982	884	990	1678	1897
Kr. čtení a zpěv	586	659	590	664	1749	1968	596	671	1329	1471	1737	1956	1680	1514
Ant. ke kant. P. M.	586	660	590	664	1356	1507	1356	1508	1358	1510	1737	1956	1360	1514
Prosby	586	660	590	664	1750	1969	597	672	1329	1472	1731	1950	1681	1514
Záv. modlitba	588	662	588	662	1355	1507	1356	1508	1358	1510	1359	1511	1360	1513
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398
	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

NOVINKY Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

BŮH, NÁŠ OTEC

Jean-Claude Sagne • Z francouzštiny přeložila Romana Agullo

Věřím v jednoho Boha, Otce všemohoucího... Tak to vyznáváme při každé nedělní bohoslužbě. Je však synovský či dceřiný vztah k nebeskému Otci též tou nejzákladnější osnovou, na níž je utkván náš běžný každodenní život? Francouzský dominikán ve své knize ukazuje, jak živý vztah k nebeskému Otci prozařuje všechny oblasti lidského života a naplňuje je svobodou a radostí.

Paulínky • Brož., 124x200 mm, 256 stran, 275 Kč

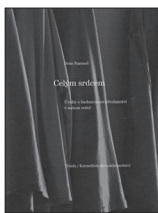

CELÝM SRDCEM • ÚVAHY O BUDOUCNOSTI KŘESŤANSTVÍ V NAŠEM SVĚTĚ

Dom Samuel • Z francouzštiny přeložila Věra Dvořáková

Jak ve 21. století žít klášterním životem? Jak plnit křesťanské povolání ve světě rozpadlých hodnot? Těmito a dalšími úvahami o modlitbě, kněžství, Eucharistii nebo Panně Marii, a o problémech ilustrovaných zkušeností, jako výkon autority, poddajnost žáka, jasnozřivost nebo pokora se zabývá tato kniha. Dom Samuel se v roce 2002 stal jedním ze zakladatelů trapistického kláštera Panny Marie v Novém Dvoře v Čechách. V době, kdy psal tuto knihu, byl převorem.

*Triáda a Karmelitánské nakladatelství
Brož., 145x189 mm, 192 stran, 259 Kč*

Z KNIH MCM s. r. o.

TAJEMSTVÍ SVATÉHO RŮŽENCE

*Sv. Ludvík Maria Grignon z Montfortu
Z francouzštiny přeložil Jirí Stejskal*

Mariánský světec Ludvík Grignon z Montfortu (1673–1716) objasňuje cennost svatého růžence v jeho původu, modlitbách, rozjímáních o životě a utrpení Krista, v jeho přitahování milostí, nesčetných konkrétních dívech a zázracích. Tři tradiční řady tajemství jsou aktuálně doplněny slovy bl. Jana Pavla II. o růženci světla. *Matice cyrilometodějská s. r. o. • Brož., 124x189 mm, 224 stran, 229 Kč*

O PRAVÉ MARIÁNSKÉ ÚCTĚ

*Sv. Ludvík Maria Grignon z Montfortu
Z francouzštiny přeložil, uspořádal a poznámkami opatřil P. ThLic. Filip M. Antonín Stajner*

Sv. Ludvík na základě evangelií a učení Otců vede čtenáře k poznání nezbytnosti základních pravd a podstaty mariánské úcty, seznamuje je s jejími nadpřirozenými účinky, varuje před chybnými představami a praktikami. Publikace je doplněna světcovým životopisem.

*Matice cyrilometodějská s. r. o. • 3. vydání
Brož., 124x189 mm, 262 stran, 178 Kč*

K tomuto vydání obdržíte zdarma jako dar dobrodince jeden výtisk knihy **Modlitby doporučované sv. Ludvíkem M. Grignionem z Montfortu**, 3. vydání, brož., 124x189 mm, 68 stran.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011

P. P.

TZ D + 1

771 11 Olomouc 1

Dolní nám. 24

Matice cyrilometodějská s. r. o.